

Фото: Нік Вонс

Управа і Рада Директорів Кредитової Співки Будучність

Зліва: Роман Медик, Надія Кузь, Тарас Купер, Ірина Гринюк, Ігор Козак, Андрій Тарапакський, Оксана Процюк Чиж, Дем'ян Сніг, Ірина Кісіль, Богдан Лецишин, Павло Бішко і Олег Лецишин

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ КРЕДИТОВОЇ СПІЛКИ БУДУЧНІСТЬ

23 квітня 2024 року Кредитова Співка Будучність провела свої Річні Загальні збори в Українському Культурному Центрі Торонто Old Mill Toronto.

Ці річні збори були особливі, адже окрім звіту про діяльність і досягнення Кредитової Співки Будучність у 2023 році відбулося офіційне передання посади Президента та Головного Управителя КС Будучність від багаторічної очільниці Оксани Процюк Чиж до новообраного Управителя Дем'яна Сніга.

Про успіхи та досягнення Кредитової Співки Будучність у 2023 році читайте детальніше у наступному числі "Гомону України".

«МАЙБУТНЄ УКРАЇНИ — В НАТО»

Виступ Генерального секретаря НАТО Єнса Столтенберга у Верховній Раді України 29 квітня 2024 року

Пане Голово Руслане Стефанчук! Шановні депутати Верховної Ради! Для мене велика честь виступити й зустрітися з усіма вами, і це честь відвідати цю будівлю ще раз.

Сім років тому я був першим Генеральним секретарем, який виступив перед Українським Парламентом. Сьогодні вже втретє я маю цю честь. І втретє я знову процитую великого українського поета Шевченка. Він сказав, що «не вмирає душа наша, не вмирає воля. І неситий не виоре на дні моря поле».

Пані та панове! Свобода України не може, не повинна померти й ніколи не помре!

Дозвольте мені висловити свою

глибоку вдячність і повагу до вас усіх і через вас — народу України. Я також віддаю данину вашим хоробрим жінкам і чоловікам у одностроях і всім загиблим. Ми ніколи не забудемо цю жертву.

Тут, у цій залі, разом із лінією фронту в країні, українці борються за свободу, захищаючи свою землю й своїх рідних, але також захищаючи демократичні цінності. Легітимний уряд вимагає згоди у народі, легітимні рішення ухвалюються бюлетенями, а не кулями. Ті самі цінності лежать і в основі НАТО: підтримання і забезпечення сили закону, а не закону сили.

І, очевидно, що Москва не поділяє ці цінності. У Росії думка контролюється, свобода скорочується, а опозиція придушується. У міру того, як Росія стає все більш репресивною вдома, вона стає більш агресивною за кордоном і все більше об'єднується з іншими авторитарними режимами.

За кілька днів до вторгнення в Україну президент Путін і Президент Сі підписали угоду про партнерство без обмежень. Сьогодні Китай під-

Майбутнє...стор. 2

ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

ГОЛОВНИЙ ПРОВІД
01034, м. Київ-34, вул. Ярославів Вал, 9, пом. 5а.
Телефакс + 380 44 246-47-83

Вітаємо з Великоднем!
Дорогі подруги і друзі!

На українську землю, рясно окроплену кров'ю Героїв, надходить Великдень. Вже третій рік це величне Свято затьмарено жакіттями повномасштабної війни на грані двох світів: Добра і зла, Світла і темряви, Любові і ненависті. Ми є свідомі того, що і Воскресінню Господньому передували найважчі дні переслідувань, страстей і, зрештою, розп'яття. Сьогодні наша Україна також іде своєю «Хресною дорогою», щоб воскреснути, здолавши імперію зла, бездуховності і фарисейства. Ми добре знаємо, що після темної ночі випробовувань і відчаю завжди настає ранок Великодня. На фронтах війни Українські Лицарі докладають надлюдських зусиль заради визволення рідної землі, заради того, щоб відкотити камінь неволі і визволити світло надії і свободи. Весь великий Український Світ, з молитвою на вустах і зі зброєю у руках, об'єднався навколо цієї безкомпромісної боротьби. Ми впевнені у своїй Перемозі, тому що за нами Правда, тому що з нами Воскреслий Господь!

Провід Організації Українських Націоналістів (бандерівців) щиро вітає усіх нескорених українців із Великодніми Святами! Нехай у ці пасхальні дні в наших серцях воскресне віра у неминучість української звитяжної Перемоги, у священність нашої великої боротьби. Нехай Воскреслий Господь благословить усіх нас Миром і Перемогою!

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Провід ОУН (6)

CRIMEAN TATAR 1944 GENOCIDE COMMEMORATION EVENT

80TH ANNIVERSARY OF THE DEPORTATION
OF THE CRIMEAN TATAR PEOPLE

FRI, MAY 17
6.30PM

Old Mill Toronto
21 Old Mill Road,
Guildhall Room

"1944" Documentary screening; Art exhibition;
"One hour after the Deportation" Installation.

SPONSOR:

BCU Financial
Кредитова Співка Будучність

ORGANIZERS:

PARTNERS:

Canada-Ukraine
Parliamentary
Friendship Group

КУЛЕБА НАЗВАВ ПУТІНА «ПОЛІТИЧНОЮ ТВАРИНОЮ»

Київ потребує від партнерів "твердої віри в те, що перемога України досяжна", наголосив голова МЗС України.

російський диктатор владімір путін відчуває реакцію світу на військову агресію москви як "політична тварина", і діє відповідно. Тому країнам-партнерам у наданні допомоги Києву не слід зволікати та відкинути страх. Про це заявив голова МЗС України Дмитро Кулеба в ефірі "CNN".

Український міністр висловив вдячність американській стороні за затвердження пакета фінансування військової допомоги. Він також прокоментував паузу з такою підтримкою через блокування законопроекту в Палаті представників з боку "республіканців". За його словами, "краще пізно, ніж ніколи".

За його словами, весь світ "має пам'ятати, що будь-яка затримка у наданні допомоги Україні компен-

сується сміливістю та самопожертвою полеглих солдатів".

"Усе, що ми втратили з осені і до сьогоднішнього дня — ми втратили тому, що у наших солдатів не було достатньо зброї", — наголосив український урядовець.

Він додав, що Київ потребує від партнерів "твердої віри в те, що перемога України досяжна", а також "відсутності страху перед путіним".

"Оскільки путін — політична тварина, що чує страх. І коли він його чує — стає агресивнішим. Якщо він чує силу, яку, наприклад, щойно продемонстрував Конгрес — він буде змушений відступитися", — вважає голова МЗС.

Україна не збирається відмовлятися від боротьби з країною-агресором, бо "на кону — виживання нації, виживання суверенної держави".

Максим Липчанський,
«Кореспондент»

СИТУАЦІЯ НА ФРОНТІ, ПІДГОТОВКА ДО САМІТУ НАТО Й РЕАЛЬНІ КРОКИ УКРАЇНИ ДО ЧЛЕНСТВА В АЛЬЯНСІ

До Києва 29 квітня з неоголошеним візитом приїхав генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг.

Президент України Володимир Зеленський зустрівся з Генеральним секретарем НАТО Єнсом Столтенбергом у Києві.

Вони обговорили шляхи відбиття російської агресії, подальшу взаємодію України з НАТО й реальне об'єднання сил.

Голова держави зазначив, що зараз російська армія намагається скористатися ситуацією, коли Україна очікує постачання від партнерів, передусім від США.

«Саме тому оперативність у постачанні буквально означає стабілізацію фронту. Артилерія 155-го калібру, далекобійна зброя та протиповітряна оборона, передусім системи «Петріот». Це те, що є в партнерів, і те, що має зараз працювати тут, в Україні, для знищення російських терористичних амбіцій. російська армія готується до подальших наступальних дій. І разом із союзниками ми повинні зірвати російський наступ», — заявив Володимир Зеленський під час спільної з Єнсом Столтенбергом пресконференції.

Під час зустрічі також ішлося про підготовку до саміту НАТО, який відбудеться у Вашингтоні в липні.

«Він може стати моментом сили для Альянсу або — ні. Саме там вирішиться, чи буде у ворога Альянсу можливість накладати вето на посилення НАТО. І це вирішується саме в питанні щодо України. Україна заслуговує на запрошення до НАТО. І нашою силою, і нашим захистом спільних цінностей, і нашим значенням для майбутнього всієї Євроатлантики», — наголосив Президент.

Він подякував усім лідерам, абсолютній більшості країн НАТО, які підтримують нас щодо майбутнього членства в Альянсі.

Зі свого боку Єнс Столтенберг зазначив, що країни — члени НАТО посилюють власне оборонне виробництво та працюють над спільним виробництвом з Україною.

«Україна стане членом НАТО. Робота, яку ми зараз здійснюємо, ставить вас на незворотний шлях до членства в Альянсі. Коли настане відповідний момент, Україна зможе стати членом НАТО негайно. З нетерпінням чекаю на той день, коли український прапор замайорить біля штаб-квартири НАТО», — запевнив Генеральний секретар Альянсу.

Текст і фото: ОПУ

* * *

Генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг запросив Президента України Володимира Зеленського на саміт Альянсу у Вашингтоні в липні.

«Сьогодні ми обговорювали підготовку до липневого саміту НАТО. Тож, пане Президенте, я з нетерпінням чекаю можливості привітати Вас у Вашингтоні на цій зустрічі», — сказав Єнс Столтенберг.

«МАЙБУТНЄ УКРАЇНИ — В НАТО»

➔ Закінчення з стор. 1

тримує російську воєнну економіку, надаючи основні сили й можливості, такі як напівпровідники, мікроелектроніку та супутникові фотографії. Це дозволяє росії будувати ракети, виробляти бомби, які вони застосовують для того, щоб убивати українців. У обмін на цю підтримку росія ставить своє майбутнє у залежність від Пекіна. Тим часом, за минулі шість місяців Північна Корея передала десять тисяч контейнерів із принаймні одним мільйоном артилерійських снарядів, а іран передає тисячі смертоносних дронів «шахед» до росії. Натомість росія надає технологію та матеріали, які допомагають іранським і північнокорейським ядерним і ракетним силам і засобам функціонувати просуваючись вперед.

москва, Пекін, Тегеран і Пхеньян не повинні вірити, що вони зможуть досягти своєї мети, використовуючи силу. Вони повинні розуміти, що демократія сильна, що ми маємо постійну силу і що ми стоїмо за наші цінності. Ось, чому боротьба України є такою важливою: ви боретеся не лише за вас самих, але й за свободу, яку ми всі цінуємо. Отже, дозвольте мені сказати від щирого серця: «Дуже дякую Україні».

Союзники НАТО надають Україні безпрецедентну підтримку: за останні два роки 99 відсотків усієї військової допомоги. Але останніми місяцями союзники не надали ту підтримку, яку вони обіцяли. Протягом місяців Сполучені Штати не могли домовитися щодо пакету підтримки, а європейські члени Альянсу передали набагато менше боєприпасів, ніж було обіцяно. І ці затримки мають наслідки. І ви знаєте це краще, ніж хтось інший. росія має більше можливостей обстрілювати українців і тому вона просувається вперед. Україні не вистачає протиповітряної оборони, тому росіяни більше вражають цілей ракетами та дронами. Україні не вистачає високоточної далекобійної зброї і росії допомагає це концентрувати більше сили. Але ще не занадто пізно, більше підтримки вже йде.

Я очолював термінове засідання міністрів оборони у межах Ради НАТО-Україна кілька днів тому. Президент Зеленський виступив перед нами і члени Альянсу почули заклик України й погодилися посилити підтримку. Останній пакет від американського Конгресу понад 60 мільярдів доларів був затверджений, зокрема, й критично важливі системи ППО та боєприпаси для артилерії.

Також минулого тижня ми були разом у Польщі, де Ріші Сунак пообіцяв найбільший пакет допомоги від Великої Британії, зокрема, десятки бойових човнів, сотні транспортних засобів, тисячі ракет і мільйони одиниць боєприпасів. Німеччина передасть додатково систему «Patriot», а Нідерланди роблять внесок у додаткових чотири млрд євро. Інші члени Альянсу також шукають можливості посилити підтримку. Я очікую подальшого оголошення невдовзі, зокрема, щодо нашої критичної потреби в ППО.

Я чітко сказав, що якщо би перед

членами Альянсу стояв вибір — досягати цілей силами засобів НАТО чи підтримувати Україну, то насамперед має надаватися підтримка Україні. І водночас ми плануємо поповнювати наші запаси. Запаси можуть і повинні бути поповнені. Життя втрачається і не може бути поповненим. Для того, щоб поповнити наші запаси, нам необхідно виробляти більше. Отже, я вітаю те, що члени нашого Альянсу посилюють оборонне виробництво, зокрема, спільну роботу з українськими підприємствами.

Ми також маємо поставити нашу підтримку на більш міцну довгострокову основу. На Вашингтонському саміті в липні я очікую, що лідери домовляться щодо більшої ролі НАТО в координації безпекової допомоги й тренування для України. І я вважаю, що нам також потрібні серйозні багаторічні фінансові зобов'язання, щоб підтримувати нашу підтримку, щоб підтримка України не була короткотерміною, а довгостроковою та передбачуваною. І це буде серйозним і чітким сигналом для москви, що вони не можуть перемогти і вони не можуть нас перекерати.

Для того, щоб перемогти, Україні потрібні матеріали. І я впевнений, що члени Альянсу будуть їх надавати. Україна також повинна зробити свою частину. Найважливіше — генерувати та підтримувати ваші бойові сили. Отже, я вітаю нове законодавство, згідно з яким українські Збройні Сили мають отримати особовий склад, який їм потрібен.

Пані і панове, депутати Верховної Ради! Україна має своє заслужене право на місце в НАТО.

Майбутнє України — в НАТО. Україна стане членом НАТО. Це той шлях, який гарантує вашу безпеку на довгий час. Україна — демократична, суверенна та вільна, яка закріплена в нашому трансатлантичному Альянсі, і це означає важливість для безпеки всіх наших членів союзу, Альянсу. І я не можу сказати вам сьогодні, коли Україна приєднається, але робота, яку ми робимо всі разом, зокрема, щодо реформ боротьби з корупцією, ставить вас на незворотний шлях до Альянсу.

На відміну від ЄС, запрошення вступити до НАТО надходить у кінці процесу. І моя амбіція полягає в тому, щоби разом ми зробили Україну такою потужною, такою оперативною сумісною й так добре підготовленою, щоби, коли настане належний час, Україна негайно стала членом НАТО. І я з великим нетерпінням очікую на цей день і буду продовжувати робити все, що я можу, для того, щоби забезпечити це якомога швидше.

Отже, депутати Ради! Україна продовжує стояти перед жакливим випробуванням. Демократичний світ також піддається випробуванню. Ми повинні разом подолати цей момент заради вашої безпеки, заради нашої безпеки й заради невмирущої свободи України.

Дякую. Слава Україні!

Фото: ВРУ

Прес-служба Апарату Верховної Ради України

ПАСХАЛЬНЕ ПОСЛАННЯ

Митрополита Київського і всієї України Епіфанія преосвященним архипастирям, боголюбивим пастирям, чесному чернецтву та всім православним вірним України

Дорогі брати і сестри!
Христос воскрес!

Урочистим Богослужінням з нагоди свята над святами і торжества серед торжеств – Пасхи Господньої, Світлого Христового Воскресіння – ми завершуємо скорботні Богослужіння Великого посту та Страсного тижня. Спогад про несправедливе засудження, хресні страждання, смерть і погребіння Сина Божого в цей час наповнювали наші серця болем. І, згадуючи ці події євангельської історії, ми справедливо можемо сказати словами Самого Господа: «Коли із зеленим деревом це роблять, то що станеться із сухим?» (Лк. 23: 31).

Коли безгрішний Син Божий несправедливо страждає, то на яке покарання заслуговують грішники? Коли всесильний Господь боїться смерті і просить Отця Небесного пронести повз Нього, якщо можливо, чашу страждань, то де знайти мужність і силу нам, звичайним людям? Коли ніби торжествує і перемагає сила зла, наклепи, зневага, мінливий настрої натовпу, який напередодні кричить «Осанна!», а потім вигукує «Розіпни!», то як обрати правильний і згідний з волею Божою шлях нашого земного життя?

Як не похитнутися і не піддатися сумніву, приступаючи до боротьби, коли згадуємо про все це? Як не уподібнитися до учнів Христових, які розбіглися, залишивши свого Учителя? Як не стати наступником Петра у зраді Сина Божого, яку він чинить, нібито, з благою метою, а усвідомлює її справжні наслідки лише тоді, коли згадав пророцтво Христове? Як не впасти у відчай, коли смерть забирає не просто Праведника, але Самого Сина Божого і Життєдавця?

Найбільш нещасними були б ми, християни, серед усіх людей, якби Голгофою і гробом завершилося служіння Христове. Якщо Бог помер, то на що сподіватися нам, людям?

Однак смерть Христова стає не поразкою добра, любові, життя, а їхньою перемогою. І пекло втрачає свою владу над людством саме тоді, коли здається, що воно торжествує. Давні кайдани – розірвані. Врата пекельні – зруйновані. Сама смерть – уражена.

Усе це воістину сталося, бо Христос воскрес із мертвих! Він Своїм смиренням переміг начальника гордині – диявола. Господь Своєю смертю знищив владу смерті. Завдяки Христовому воскресінню ми знаємо, що і всі померлі воскреснуть. Всі, кого ми втратили через смерть, не зникли з буття, але живі, і в час загального воскресіння ми знову будемо бачити одні одних.

Зло все ще має силу, і часом здається, що темрява перемагає світло. Так само було і в час страстей Христових, однак після них настала перемога Божа. Тож і ми, коли змагаємо під власним хрестом, коли нам здається, що зло занадто сильне, згадуймо про воскреслого Христа, не забуваймо, що наш Бог не мертвий і не безсилий, але Він – живий і всемогутній Переможець.

Це все, дорогі брати і сестри, не абстрактні роздуми про події давньої історії, але свідчення, які повинні надихати нас щоденно. Всі ми разом як цілий український народ боремося з російською імперією зла, яка вустами

своїх релігійних і державних начальників оголосила свою агресію «священною війною» та відкрито прагне нашого знищення й нового поневолення нашої Матері України. Але наш Бог – Бог правди, справедливості та правосуддя. І ми віримо, що Господь допоможе нашому народу перемогти орди чужинців, допоможе захистити від навали російської безбожної тиранії Його дар гідності та свободи.

Ми щодня підносимо молитви про перемогу правди і справедливий мир для України, згадуємо у наших спільних та особистих молитвах про воїнів-захисників, завдяки кому ми маємо можливість і цього року на рідній землі рідною мовою знову прославляти Воскресіння Христове. Дякуючи і в цей святковий день нашим оборонцям, ми просимо в Господа для них сили захистити Україну й перемогти агресора.

Ми згадуємо в молитві про всіх страждалих від російської агресії, про поранених, про вимушених біженців, а особливо про тих, хто святкує нішній Великдень під ярмом тимчасової окупації, в кайданах полону, під владою ворога. У ці темні та страшні часи нехай свідчення віри у воскресіння Христове зміцнює всіх вас, дорогі брати і сестри, і живить світло надії на перемогу.

Ми закликаємо Боже благословіння на кожну людину, яка своїм милосердям і співстражданням, жертвним служінням і працею виконує заповідь любові до ближнього, як до самого себе. Наша незмінна подяка союзникам України і всім людям доброї волі за допомогу, яку вони надають, і наше наполегливе прохання – не дозволяйте злу посилюватися і примножуватися через зволікання, сумніви чи острах перед злобою агресора.

Від собору Святої Софії Київської – тисячолітнього духовного осередку і кафедри предстоятелів помісної Української Православної Церкви, від святинь Києво-Печерської лаври, яка звільняється від ярма «руського міра» та повертається до свого первісного духовного покликання, від Михайлівського Золотоверхого собору – символу духовної незламності нашого народу і вдячної пам'яті про українських героїв, надсилаємо найсердечніші вітання з Великоднем по всіх куточках української землі та всюди, де живе і бореться українство.

Вітаємо Президента нашої держави й усіх, хто служить українському народу в Києві та в місцевих громадах. Нехай і надалі ваша праця матиме добрі плоди і наближає перемогу!

Вітаю кожного з вас, дорогі брати і сестри, хто читає і чує ці слова, та сердечно зичу, щоби пам'ять про воскресіння Христове і світло віри й надії, яке засяяло від Живоносного гробу, ніколи не згасали в наших душах, допомагали долати труднощі, відганяли розпач і знесилення. Віруймо, що зло неодмінно буде переможене, бо

Христос воскрес!
Епіфаній
Митрополит Київський і всієї України, Предстоятель Православної Церкви України
Пасха Христова,
2024 року Божого,
м. Київ

«А СВІТЛО У ТЕМРЯВІ СВІТИТЬ...»

Привітання Президента України Володимира Зеленського з Великоднем 5 травня 2024 року

Великий народ великої України!

Ми відзначаємо сьогодні велике свято – Воскресіння Господнє. Великдень. Великдень символізує звільнення душі людини від рабства зла й темряви. Перемогу добра й справедливості, перемогу життя над смертю.

За все це ми боремось 802 дні поспіль. 802 дні, коли воля протистоїть мороку, доблесть протидіє терору. 802 дні нашого спротиву, які можна описати словами з Євангелія від Іоанна: «А Світло у темряві світить, і темрява не обгорнула його...»

Ці ж слова присвячені одній із виставок Софійського собору, де я перебуваю зараз. Вона та інші роботи різних українських митців разом несуть у собі глибокий сенс. Це ікони на ящиках від боєприпасів. Просочені димом нашої землі й духом нашого народу. Символи великих випробувань і великої сили, яка допомагає нам їх долати. Кожна з цих ікон – немов божественний прояв. Доказ того, що небо з нами. Відповідь на питання, чому українці вистояли. Бо у найважчих обставинах і в найтемніші часи ми здатні народжувати світло. На обпалених вогнем і горем дошках, зі змучених стражданнями українських міст і сіл. Поєднуючи, на перший погляд, несумісне: війну й Господа. Перемагаючи зло вірою. Перемагаючи біду надією.

Вдивившись у ці ікони, можна зрозуміти почуття всього нашого народу. Дзеркало, яке відображає нашу дійсність у часи війни. І вже пройдений шлях, і цей Великдень, і все наше сьогодні. Саме такий вигляд сьогодні мають наші обереги. Саме так сьогодні ми відчуваємо Бога, який захищає нас руками наших воїнів. Саме так ми бачимо заступництво небесних сил, втілене в Силах безпеки й оборони України. Кожного українця й кожної українки, які віддають себе священній справі – обороні рідної землі від темряви та зла.

На цих іконах – імена героїв, які віддали життя, аби нас захистити. Які показали: українці стають на коліна лише у молитві. І ніколи – перед загарбниками й окупантами.

Біблія вчить нас любові до ближнього. А сьогодні показало нам справжнє значення цього слова. Коли навіть за сотні кілометрів одне від одного ми підтримуємо й допомагаємо одне одному. Захищаємо одне одного. Молимося одне за одного. Коли всі ми стали одне одному ближчими, одне одному ближніми. А колишній сусід, що постійно набивався нам у брати, для нас далекий на віки. Він порушив всі заповіді, зажадав наш дім, прийшов нас убивати. Світ бачить це.

Бог знає це. І ми віримо: у Бога на плечі – шеврон з українським прапором. Тож із таким союзником життя точно перемаже смерть.

Долаючи спільний шлях, від-

чуваючи спільний біль, усіх нас об'єднує сьогодні одна спільна молитва. За всіх наших бійців, які зустрічають Великдень в окопах і на позиціях. За наших воїнів світла, які стримують демонів на всіх напрямках. За тих, хто дотримується в житті ще однієї заповіді: захищати Україну. За те, щоб усі вони повертались живими.

За всіх наших цивільних людей, які щодня важко працюють, аби держава була міцною, аби успішно додала нечисту. За тих, хто живе й працює для цього.

За всіх наших дітей. Не за віком мужніх хлопчиків і дівчаток, у яких росія вкрала дитинство, але які, попри все, не розучились усміхатися й вірити в диво.

За всіх наших матерів і батьків, у яких забрали щасливу, спокійну старість. Та які, попри все, тримаються й піклуються по нас.

За всі наші міста й села, які повинні відчувати Господню благодать, а не постійний терор зла. Над якими нависли чорні хмари й летять бомби й ракети тих, кому місце в пеклі, а не в українському небі.

За наші землі й наших людей, чий дух не зламати. Пам'ятаючи слова, які написані в Софії над Орантою і які справдилися в нашому житті: «Бог серед міста, і воно не похитнеться. Бог допоможе йому перед світанком».

Сьогодні наша молитва – за всіх українців, які чекають цього світанку й неодмінно побачать його. Дочекаються миру, правди й Бога, який повернеться на випалену землю. Всією шрамами у вигляді воронки і траншей. Повернеться тишею, спокоєм, квітами замість мін на полях. Повернеться дитячим сміхом замість реву повітряної тривоги. Світло, яке повернеться на всю нашу Господом дану землю, на всі території, які чортами тимчасово окуповані. Бог повернеться в Маріуполь. На терикони й узбережжя морів. Так завжди було. Так точно буде. Я вірю в це щодня, а особливо в цей великий день у цьому великому місці. Історія якого нагадує: ні ординська навала, ні нацистська окупація, ні російський терор не зможуть стерти нас із лиця Землі.

Нехай небеса зміцнюють нашу волю в битві проти неволі. Дадуть мужність для нових здобутків і мудрість, аби цінувати все, що вже здобули. Силу, щоб зберегти єдність. Єдність, щоб примножити силу. Нехай усім, хто віддав життя за Україну, Бог подарує вічний спокій їхнім душам і вічний мир їхнім нащадкам. Усім нашим дітям та онукам, усім нашим майбутнім поколінням. Які мають святе право знати, що таке мирний Великдень у мирній Україні.

Сьогодні ми молимося за це і боремось за це.

А світло у темряві світить...
Зі святом усіх вас, дорогі українці!
Христос воскрес!
Воістину воскрес!

- ### КІЛЬКОМА РЯДКАМИ

  - Уряд Канади дозволив корпорації «Airbus» використати титан із Росії у виробництві літаків, незважаючи на санкції – про це заявило агентство «Reuters» із посиланням на заяву компанії.
  - Уряд Латвії планує ухвалити рішення про поступову відмову від російської мови як другої іноземної в школах.
  - Колишній депутат з Одеси передав росіянам раритетні автомобілі загальною вартістю близько 10 мільйонів доларів. За співпрацю з рф зрадник систематично отримував схвальні відгуки і нагороди від "політичної еліти" ворожої країни. Оскільки фігурант переходить від правосуддя за кордоном, його оголошено в міжнародний розшук. Клолишньому депутатові загрожує до 15 років позбавлення волі з конфіскацією майна.
  - Міністр закордонних справ Польщі Радослав Сікорський під час виступу в Сеймі заявив, що Варшава не має жодних територіальних претензій до України: "росія бреше на тему нібито польських планів анексувати частину України. Донбас — це Україна, Крим — це Україна, Львів, Волинь, давня Східна Галичина — це також Україна. Тому, повторюю так, щоб це також почули у кремлі (українською мовою): Львів — це Україна".
  - Українці стали провідними іноземними покупцями нерухомості в Польщі. Вони придбали близько 7,000 квартир у країні, що на 10% більше, ніж у попередньому році.
  - Дмитро Кулеба пояснив, що саме зупинить росіян на війні в Україні: "Жоден пакет не зупинить росіян. Що зупинить росіян, так це єдиний фронт всієї України та всіх її партнерів". Голова МЗС сказав, що відновлення допомоги від США не вистачить, щоб перемогти росію. "Коли я бачу, чого досягла росія у розбудові оборонно-промислової бази за 2 роки війни, і чого досяг Захід, я думаю, що з боку Заходу щось не так. Захід повинен усвідомити, що ера миру в Європі закінчилася", – заявив очільник української дипломатії.
  - Європейський парламент ухвалив резолюцію про президентські вибори в росії. "Ці вибори назвали недемократичними, а проведення на окупованих територіях – нелегітимним. Вони проводилися на незаконно окупованих територіях України, і навіть усередині росії не були ані вільними, ані справедливими, не відповідали елементарним міжнародним виборчим стандартам, а отже, не мали демократичної легітимності", – зазначається в документі. В резолюції також закликали обмежити відносини з путіним.
  - Президент США Джо Байден дозволив передати Україні далекобійні АТАСМС ще в лютому, інформацію тримали в секреті заради безпеки.
  - Французький президент Емануель Макрон заявив про "великий ризик" побачити Європу ослабленою в обличчі світових потрясінь на горизонті наступного десятиліття. "Ризик бути ослабленим або навіть пониженим є величезним, тому що ми перебуваємо в безпрецедентний момент потрясінь у світі, прискорення великих трансформацій. ...Ми маємо усвідомлювати, що наша сьогоднішня Європа смертна, вона може померти", – заявив Макрон.
  - Міністр закордонних справ Британії Девід Кемерон прокоментував можливість відновлення дипломатичних відносин з рф у майбутньому: «Я думаю, що з путіним — абсолютно ні. Коли я став прем'єр-міністром, у нас були складні відносини з рф, і я вважав правильним спробувати та подивитися, чи зможемо ми побудувати кращі відносини, але зрештою вони зруйнувалися через те, що рф зробила в Сирії, через те, що путін зробив в Україні у 2014 році», – заявив урядовець.
  - Колишній міністр оборони Британії Бен Воллес в контексті небажання Німеччини відправляти ЗСУ далекобійні ракети "Taугус" заявив, що канцлер Олаф Шольц повинен визначитися, хоче він перемоги України у війні, чи ні. Британський політик назвав безпідставними побоювання ФРН щодо ймовірної ескалації, адже "червоні лінії росії — це як крейда, стерта з дошки".
  - Влада Гази завершила пошуки масових поховань на території лікарні на півдні Сектору і заявила, що знайдено 392 тіла, деякі з яких все ще були одягнені в хірургічні халати. Армія оборони Ізраїля (ЦАХАЛ) заявила, що будь-які припущення про те, що вона поховала тіла палестинців в масових могилах, не відповідають дійсності.
  - В Чорткові лідеру більшості Сенату США Чаку Шумеру присвоїли звання «Почесного громадянина міста». На сесії Чортківської міської ради депутати за це проголосували майже одноголосно. Американець Чак Шумер має чортківське коріння, тому саме йому вирішили надати таке звання.

Фундація Будучність

Фундація Будучність - зростає, розвивається і діє згідно сучасних потреб нашої громади, але має впевнену візію на майбутнє.

Кожна пожертва, спрямована на підтримку громадських, культурних, історичних та освітніх зусиль в Канаді, є важливим знаком довіри і підтримки діяльності нашої Фундації.

Історичні проекти та культурні заходи

Медичні та гуманітарні проекти

Важливі видання

Документальні фільми

Концерти та музичні записи

Молодь та спорт

Освітні, наукові, дослідницькі публікації та виставки

Громадські заходи, конференції, семінари

Проекти, направлені на зміцнення добробуту українців

2282 Bloor Street West, Toronto, Ontario M6S 1N9   Phone: (416) 763-3388   Fax: (416) 763-4512   Website: bcufoundation.com

OMNI 1 - ON

субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB

неділя - 8 AM

OMNI - BC

неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться Forum TV!

Рекламуйтеся або станьте спонсором частини програми!

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

 ForumTV Canada   @ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

ПІСНЯ УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА

SONG OF UKRAINE

Новини, події, вітання та пісні на замовлення
З понеділка до п'ятниці 7:30 вечора на хвилі 1320AM
В прямому ефірі www.cjmr1320.ca

Song Of Ukraine, 9 Plastics Ave, Etobicoke ON M8Z 4B6
Телефон редакції: 416-572-8251
Email: sofu.radio@gmail.com
Facebook: facebook.com/SOFUradio

РЕДАКТОР ТА ВЕДУЧА НАТАЛКА ПОПОВИЧ

"Homin Ukrainy" Publishing Co. Ltd. 9 Plastics Ave., Toronto, Ont. M8Z 4B6

Tel.: (416) 516-2443 Fax: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com
Суспільно-політичний тижневик
Видає Видавнича Спілка "Гомін України"
з обм. пор. у Торонті Онтаріо Канада.
Виходить щовівторка (46 разів в році)

«Гомін України» – орган Українських
Державницьких Організацій Канади

Голова редакційної колегії – д-р Олег Романишин
Редактор газети – Оксана Соколик

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА YEARLY SUBSCRIPTION

PUBLICATION MAIL	
Канада: \$75	Canada: \$75
STANDARD MAIL	
Канада: \$100	Canada: \$100
3CA: \$120 USD	USA: \$120 USD
міжнародні: \$250	international: \$250

Редакція не повертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігає право їх скорочувати та справляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціалами, не є обов'язково висловом становища редакції. У матеріалах з України збережено правопис оригіналу. Оголошення до кожного чергового числа приймаємо телефоном або письмово до П'ЯТНИЦІ, год. 1:00 по пол. За зміст оголошень редакція не відповідає. Річники "Гомону України" та англomовного додатку "Ukrainian Echo" можна замовляти в електронному форматі.

Tel.: 416-516-2443

e-mail: homin@on.aibn.com

www.homin.ca

Поле битви – Україна: шляхом звитяги і боротьби

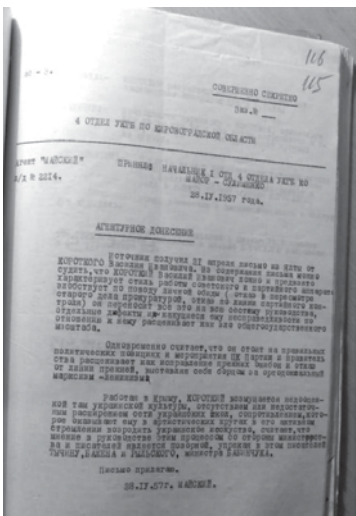
Сторінка спонсорована Фондацією Будучність - BCU Foundation

АГЕНТУРНА РОЗРОБКА УКРАЇНІЗАТОРА КРИМУ ВАСИЛЯ КОРОТКОГО

Юрій Щур

Більшовицька політика українізації – вимушена поступка національному руху, що набув великої потужності на тлі Української революції 1917-1921 років, – торкнулася усіх регіонів України, за виключенням Кримського півострова. Адже Кримська область увійшла до складу республіки вже після того, як українізації геть «закрутили гайки», а її активних провідників піддали репресіям. Інформація про те, як полювали на одного з колишніх «українізаторів» на півострові, та як він сам переймався небажанням Києва українізувати Крим, збереглася в архівах советських спецслужб.

Отже, у квітні 1957 року агент УКГБ Кіровоградської області «Майскій» звітував своєму куратору про поїздку до Києва. Серед іншого, згадав про зустріч із літературним критиком Григорієм Овчаровим, який колись був ученим секретарем при націонал-комуністичній провідниці більшовицької політики українізації Миколі Скрипнику. «Майскій» і сам раніше належав до діячів українізації, працював у Народному комісаріаті освіти у Харкові, відповідно мав багато знайомих серед колишніх українських комуністів. Тож, у розмові з Овчаровим, згадали про ще одного «колишнього» – артиста з Ялти Василя Короткого. Той був раніше засуджений за націоналізм і, як розповів Овчаров агентіві, нині намагався повернути собі чесне ім'я. Зокрема, улітку 1956 року завітав до Овчарова, коли приїздив до Києва.

Агентурне донесення Майского

ва добиватися реабілітації. «Приїжджав до Києва добиватися реабілітації себе, поїхав розчарований, що не легко її добитися, але з бажанням та наполегливістю добивався, щоби мати можливість впливати відповідно на політичне життя в умовах України», – переповідав агент «Майскій» куратору.

На той час Василь Короткий уже був «на олівці» у КГБ: розроблявся за справою-формуляром за місцем мешкання, в Ялті. Після ознайомлення з агентурним донесенням «Майского», чекісти дали агенту завдання написати ялтинському артистові листа. У ньому мало йтися про погане самопочуття і спроби отримати путівку для поїздки під час літніх канікул на курорт до Ялти, де вони могли б зустрітися й «поговорити по душах». Вочевидь, у КГБ сподівалися, що ці розмови Короткого з агентом нададуть можливість задокументувати «антисовєтські прояви» артиста. Відповідно, з'являться підстави для арешту.

Співробітники кіровоград-

ського КГБ, на який працював «Майскій», підготували довідку на «затятого анти-советчика» Василя Короткого для 1-го відділу 4 Управління КГБ УССР. Повідомлялося, що у минулому він працював секретарем Катеринославського (Дніпропетровського) губернського комітету Української комуністичної партії, у 1924 році був засуджений на три роки висилки у віддалені райони ссср за поширення антисовєтської літератури. Уже у 1932 році був засуджений вдруге, цього разу до 10 років таборів за «націоналістичну діяльність, поширення антисовєтських листів, адресованих XVII партійній конференції та XII Всеукраїнському з'їзду Советів». Після звільнення з таборів, деякий час проживав у Чернівецькій області, а потім виїхав до Криму.

Тим часом агент «Майскій» отримав відповідь від Короткого на свій лист, про яку доповів у черговому донесенні 21 квітня 1957 року. Природно, усе викладене Василем Коротким, а той дуже переймався можливістю очиститися в очах партії, було «відфільтроване» через призму советсько-чекістського розуміння подій. Зокрема, обурення колишнього комуніста тим, що прокуратура відмовилася переглядати його справи і таким чином повернути йому чесне ім'я, розцінювалося у донесенні як особиста образа і не більше. Хоча деякі рядки з листа не могли не зачепити «тонку душу» співробітників КГБ. «Ганебна спадщина бюрократизму, дворушництва, хамелеонства культу особи і утвердженого ним стилю ро-

боти апарату зверху до низу, втрата морального обличчя ленінського типу комуніста й "прочіє прелести" тяжким гальмом є у нашій дійсності», – писав Короткий.

Не менше, ніж ідеологічними питаннями, переймався колишній комуніст і питаннями української культури. Рядки з його листа, що стосуються культурного впливу України на приєднаний до неї Крим здаються написаними не 1957-го, а 2014-го року. Агент «Майскій» переповідав, що, працюючи у Криму, Василь Короткий обурюється недооцінкою там української культури, відсутністю або недостатнім поширенням мережі українських шкіл, спротивом, який чинять йому в артистичних колах у його активних намаганнях відродити українську культуру. У ситуації, що склалася з українською культурою на півострові, Короткий звинувачував київських письменників, які були у владі, та профільне міністерство. «До речі, в Криму нічого не визнають у справі укр. культури, бо вважають взагалі приєднання Криму до України недоцільним і чекають на повернення до росії», – писав, зокрема, актор Короткий.

Очевидно, що таку «крамолу» КГБ-істи повз вуха пропустити не могли. Після ознайомлення з донесенням, на ньому з'явилася помітка: «Вжити заходів для придбання путівки агенту «Майскому» на червень-серпень 1957 року, щоб під приводом лікування відправити агента у рейд до Ялти для розробки Короткого». Сам же агент отримав завдання підтримувати

листування з ялтинським артистом й повідомити тому про можливу зустріч влітку на лікуванні.

Важливість рейдування агента обговорювалася й далі: «Майского» вже чекали кримські чекісти. Однак, у травні 1957 року начальник 4 відділу УКГБ Кримської області Зехов раптово заявив про безперспективність розробки артиста Василя Короткого й зупинив її. Відповідно, відпала потреба відправки агента в Ялту. Через зупинення операції в чекістському середовищі навіть виникли суперечки. На доповідній записці по ситуації з розробкою з'явилася рукописна резолюція: «Як видно з листування, Короткий вороже налаштований до советської дійсності й має намір далі залишатися на цих позиціях. Між тим, УКГБ зупинило його агентурну розробку. Витребуйте справу-формуляр на Короткого для перегляду. Заперечувати проти рейдування до нього агента нерозумно». Сам же Василь Короткий у той час перебував у російському місті Сочі, де шукав собі роботу, оскільки з Ялтинської філармонії його «виживали».

На жаль, інформації про те, як склалася ситуація далі, чи було відновлено агентурну розробку та що сталося з українцем Коротким у несприятливому до нього середовищі, у віднайденних документах советської спецслужби немає.

Юрій Щур, кандидат історичних наук, керівник науково-дослідницького проєкту "Повернута спадщина"

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

Історичний Календар підготував Юрій Щур

4 травня – 135 років тому у Києві народилася **Марія Тессейр (Донець), оперна співачка та педагог, професор Київської Консерваторії. Виконала партії в операх «Тарас Бульба», «Утоплена» та «Різдвяна ніч» Миколи Лисенка, «Ріголетто» Верді тощо.**

Батько Марії був скрипалем у Київському симфонічному оркестрі, а мати виконувала партії для сопрано. З п'яти років дівчинка вчилася грати на скрипці, а згодом вона співала у церковному хорі. Музичну освіту здобула в музично-драматичній школі Миколи Лисенка, де її вчителем вокалу був відомий тенор Олександр Мишуга.

Потім був Віденський університет музики та Міланська консерваторія.

У 1914 році Марія Тессейр дебютувала в опері Доніцетті «Дон Паскуале» в театрі міста Пйомбіно (Італія). Партію Норіни вона успішно виконувала дванадцять разів, за що отримала від міського муніципалітету золоту медаль. Водночас з'явилася перспектива виступати в Німечці, але Перша світова завадила цим планам.

Після повернення до Києва, Марія Тессейр була солісткою місцевої опери, викладала в консерваторії. Вона

створила свою вокальну школу, засновану на традиціях італійського та українського співу, а серед її учнів були

Раїса Колесник, Віолетта Вотріна, легенда української опери Євгенія Мірошниченко.

Її чоловіка Михайла Донця, соліста Київської опери, народного артиста УССР було заарештовано у червні 1941 року. Співробітники НКВД забрали його прямо з роботи й додому він більше ніколи не повернувся. На початку Другої світової Марія Донець-Тессейр, намагаючись дізнатись хоч щось про місцезнаходження чоловіка, залишилася в окупованому нацистами Києві. За це її у 1943 році кинули за ґрати

комуністи, які повернулися до міста. Лише завдяки особистому втручання Нікіти Хрущова, артистці вдалося уникнути заслання.

Після війни її, як дружину «ворога народу» позбавили житла. Натомість советська влада виділила їй квартиру в підвалі будинку письменників «Роліт». Тут викладачка – професор прожила 15 років. У 1955 році їй вдалося дізнатися, що чоловік був розстріляний у київській катівні НКВД у липні 1941-го.

Померла Марія Донець-Тессейр 15 грудня 1974 року.

За матеріалами Українського інституту національної пам'яті

ВИСТАВКА ПРО МАРІУПОЛЬ

Наступні три тижні генеральне консульство розповідатиме мешканцям Торонто про Маріуполь. Фотовиставку відомих українських фотографа Євгенія Малолетки і режисера Мстислава Чернова «Маріуполь» відкрито у будівлі мерії Торонто, повідомляє генеральний консул України в Торонто Олег Ніколенко: «Нам було надзвичайно важливо підібрати місце, в якому виставку зможе побачити максимально широка публіка Торонто. Вдячні мерії за таку можливість. «Маріуполь» — 40 фотографій Євгенія Малолетки та Мстислава Чернова із життя українського міста під час його облоги російських окупаційних військ в 2022 році. Євгеній та Мстислав були єдиними журналістами АР, які знаходилися в Маріуполі під час бойових дій. Їм вдалося вивезти зняті матеріали,

які потім стали основою для фотовиставки та фільму «20 днів у Маріуполі». Відкриття відвідали представники мерії Торонто, консульського корпусу, відвідувачі будівлі. Розповів про героїчну оборону Маріуполя, наголосив на необхідності подальшого тиску на росію задля звільнення українських захисників та захисниць Маріуполя, які продовжують перебувати в російському полоні. Виставка відкрита для відвідування в робочі години мерії Торонто до п'ятниці, 3 травня. Далі вона буде представлена в найбільшому університеті Канади — Університеті Торонто. Окрема подяка нашому логістичному партнеру «MEEST Canada», за транспортування виставки».

Фото: «Фейсбук»
Олега Ніколенка

АРХІВІСТУ Й ІСТОРИКУ ГЕННАДІЮ ІВАНУЩЕНКУ – 60!

Ну ось, 21 квітня відомому українському архівісту і досліднику історії українського національно-визвольного руху новітньої доби Геннадію Іванущенку виповнилося 60! Вік такий, що можна починати говорити про те, що, власне, було змістом прожитого відтинку життя. Коротко підсумувати можна так: це життя, віддане українській ідеї. Є ще, знаєте, такий тип людей, які вищі життєві смисли вбачають у служінні ідеї.

Якраз після закінчення у 1993 р. історичного факультету СумДПУ ім. А. С. Макаренка і початку своєї вчительської діяльності він долучається до Спілки Української Молоді «Сумщина». Саме радикальний націоналізм в ідеології цієї організації та увага її членів до української державницької традиції безпосередньо вплинули на світоглядові формування та подальший життєвий шлях.

Як наслідок наполегливої дослідницької праці, видає свою першу книгу – «Залізом і кров'ю. Сумщина в національно-визвольній боротьбі першої половини ХХ ст.: історико-документальні нариси» (2001 рік). Фактично, вже у цій книзі була закладена вся та історична проблематика, яка буде розвиватися в десятках пізніших праць.

Далі було навчання в Українському Вільному Університеті (Мюнхен) (1999-2000) і продовження вчителювання в школі (с. Северинівка). Геннадій Іванущенко – активний учасник Помаранчевої революції, він брав участь у протестних акціях на захист результатів виборів на користь

Віктора Ющенка і в Києві, і в Сумах. З липня 2005 року Іванущенко вже директор Державного архіву Сумської області. Під його керівництвом в архіві вперше в Україні були повністю оцифровані усі 57 тисяч актових записів про смерть людей на території області в період Голодомору 1932-1933 років.

Сумський архів у цей час веде міжнародну співпрацю з архівістами Великої Британії та росії, його працівники без належного фінансування, на «голому» ентузіазмі створюють велику за обсягом електронну базу історичних документів. Крім того, створюється науковий часопис Сумського архіву «Сумський історико-архівний журнал», що єдиний в Україні має гриф ВАКу. За таку подвижницьку працю Іванущенко був нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня (2007).

Саме працюючи в архіві, Геннадій розпочинає видавати головну складову своєї творчої спадщини – збірники архівних документів, у яких на рівні джерел вибудову-

ється «паралельна» комуністичній версії політична історія Сумщини ХХ століття. На цей час їх вийшло вже 5: «ОУН-УПА на Сумщині», том 1 (2007) і том 2 (2009); «Українське відродження 1917-1920 рр. на Сумщині», том 1 (2010); «Повстанський рух 20-х-30-х рр. ХХ ст. на Сумщині», том 1 (2011); «Інакодумство на Сумщині: збірник документів та матеріалів (1955-1990 роки)», том 1 (2012); «Товариство “Прогрес” на Сумщині», том 1 і том 2 (2022). Зараз якраз триває робота над другим томом збірника документів «Інакодумство на Сумщині».

Серед інших його праць варто відзначити «Голодомор 1932-33 років: очима свідків, мовою документів. Северинівська сільрада Сумського району» (2003), «Українська революція 1917-1920 років в листівках і газетах» (2005), «Сумчани в боротьбі за волю: 10 біографій» (2015). Ну, а ще далі більше сотні статей у наукових часописах та періодиці, розділів у колективних монографіях, інтерв'ю. Окремим блоком тут варто виділити статті, присвячені

проблематиці Голодомору, потрібно згадати хоча б «Діагнози про смерть у період Голодомору 1932-1933 рр. як джерело створення персональних баз даних» та «Інтерпретація статистики як спосіб приховування Голодомору».

Але після обрання президентом України Віктора Януковича і приходу до влади у нашому краї проросійської партії регіонів Іванущенко з посади директора Державного архіву Сумської області незаконно звільняють (2 грудня 2010 року). За спеціальністю історика, зрозуміло, що на роботу його ніхто не відважувався брати, на біржі праці грошову допомогу виплачувати перестали, тому прийшлося виїжджати у травні 2011 року за кордон. Спочатку як архівіст він цілий рік працював у Лондоні над упорядкуванням архівів української еміграції. Потім у рамках проекту Центру досліджень визвольного руху у Клівленді (США) також працює в Українському Музеї-архіві, а після на запрошення української громадськості Торонто (Канада) займається і впорядкуванням архіву Інституту «Україніка». Крім цієї основної роботи він бере участь у роботі міжнародних конференцій, виступає на радіо, на різних зібраннях представників української діаспори.

Коли розпочалася Революція Гідності, Геннадій Іванущенко повертається до України і бере найактивнішу участь у подіях на київському Майдані.

Після цієї Революції він, як знаний архівіст, знову був запрошений впорядковувати Архів ОУН до Лондону. Тут

він працював з перервами з 2015 до 2019 р. Результати цієї великої роботи потім викладалися на сайті Архіву ОУН.

Геннадій Іванущенко також став одним із засновників Центру досліджень визвольного руху та електронного архіву визвольного руху, взявши активну участь у його наповненні, зараз є редактором інформаційної платформи Антиімперського Блоку Народів (АБН).

Потрібно сказати про ювілята і як про творця (не побоїмося цього слова) української версії політики історичної пам'яті на території Сумщини. У 2011 р. він разом з друзями заснував інтернет-платформу «Сумський історичний портал», де викладалися і викладаються тисячі матеріалів із краєзнавчої проблематики нашого краю, які мають не лише інформаційне, а й велике виховне значення.

Крім того, він ще й провідник української символічної політики в Сумах, бо в 2015-2016 та 2022 рр. входив до міської та обласної комісії з декомунізації та дерусифікації і активно в них працював. Більше сотні нових українських топонімів на символічній мапі Сум – це результат його особистих ініціатив.

За вагомий внесок у розвиток краєзнавства Національна спілка краєзнавців присвоїла йому звання «Почесний краєзнавець» України.

Залишається побажати ювілятові сил, здоров'я, ну й, звичайно, подальших творчих звершень.

В'ячеслав Артюх

ГЕРЦОГІНЯ ЕДИНБУРЗЬКА ВІДВІДАЛА УКРАЇНУ

Герцогиня Единбурзька відвідала меморіал жертвам російської окупації у Бучі

Герцогиня Единбурзька біля підірваного мосту в Ірпені

Володимир Зеленський, герцогиня Единбурзька Софі та Олена Зеленська

Герцогиня Единбурзька Софі у понеділок, 29 квітня відвідала Україну — вона стала першим членом британської королівської родини, яка приїхала до Києва після початку повномасштабного російського вторгнення.

"Герцогиня Единбурзька стала першою королівською особою, яка відвідала сьогодні Україну з початку війни, щоб висловити свою солідарність із чоловіками, жінками та дітьми, які постраждали від російського вторгнення", — йдеться у повідомленні британського МЗС.

Під час візиту герцогиня Единбурзька зустрілася з постраждалими від сексуального насильства та тортур, а також з дітьми, які повернулися до України після того, як були при-

мусово депортовані російськими військами.

Зустрічі пройшли в рамках британської ініціативи "Запобігання сексуальному насильству в умовах конфлікту" та програми ООН "Жінки, мир та безпека", які підтримує герцогиня.

У Києві герцогиня Единбурзька зустрілася з президентом України Володимиром Зеленським та його дружиною, а також вшанувала пам'ять загиблих у Бучі.

"Під час візиту герцогиня Единбурзька вшанувала пам'ять загиблих у Бучі через два роки після її звільнення від російських військ і відвідала "Дорогу життя" — міст, який став ключовим для українського спротиву.

"Його підірвали, щоб зупинити просування російських військ до Києва, а потім він став життєво важливим маршрутом для людей, які втікали у безпечне місце від російської окупації", — додали в МЗС.

Британська королівська родина, яка зазвичай не висловлює своїх політичних уподобань, була надзвичайно відвертою у своїй підтримці України: на другу річницю російського вторгнення король Чарльз заявив про "невимовну агресію" з боку росії та її "неспровокований напад" на Україну.

Під час своїх державних візитів до Франції та Німеччини король говорив про важливість підтримки України.

Про симпатії його покійної матері

королеви Єлизавети II до України та українців заговорили, коли вона знялася поряд із великою вазою з квітами в українських національних кольорах.

Принц Вільям відвідав британські війська у Польщі неподалік українського кордону.

Але до цього несподіваного візиту герцогині Единбурзької жоден із членів королівської родини не приїжджав до України під час повномасштабної війни.

59-річна Герцогиня Единбурзька Софі одружена з принцом Едвардом, молодшим братом короля. Пара має двох дітей.

«ВВС-Україна»
Фото: «ВВС-Україна»,
ОПУ

ВОЛОДИМИР В'ЯТРОВИЧ. ПРОТИПРАВНЕ І ШКІДНИЦЬКЕ РІШЕННЯ

Заборона консульського обслуговування українців і видачі паспортів за кордоном є відверто протиправним і винятково шкідницьким кроком.

Оскільки багато хто сприйняв цю новину швидше на емоціях, не усвідомивши її змісту й реальних наслідків, поясню по пунктах чому нічого, крім шкоди, це рішення не принесе.

- Уявлення, що ледь не всі українці за кордоном — ухильанти, які «перепливли Тису» чи виїхали за хабар — нісенітниця. Насправді більшість українських громадян перебуває за кордоном абсолютно законно. Це і ті, хто багато років живе й працює за кордоном чи навіть там народився, і ті, хто виїхав дитиною з України до чи після 24 лютого 2022, а тепер досяг 18-ліття, і студенти, багато інших категорій наших громадян. Вони мають вид на проживання або тимчасовий захист. Як правило мають за кордоном дружину, дітей або батьків. І не порушували ні українських законів, ні законів країн перебування.
- Так само хибним є й уявлення, що Україна їм усім байдужа, раз вони не захищають її зі зброєю в руках. Адже подібну претензію можна пред'явити і будь-яким

цивільним в Україні. Хтось пішов добровольцем в армію, хтось ні, когось мобілізували. Український народ не ділиться виключно на героїв-добровольців і негідників-ухильантів. Більшість українців є звичайними людьми, які люблять свою країну і працюють для її блага відповідно до своїх уявлень і можливостей. Україна не мала б такої потужної політичної, фінансової і військової підтримки західних держав, якби не активність закордонних українців. Але останнім часом в Україні, за активним сприянням влади, нагнітається «класова ненависть» до українців, які перебувають за кордоном. Так само як ця «класова ненависть» нагнітається до депутатів, «чиновників», «бариг» — влада навмисне створює лінії розколу, послаблюючи національну єдність, про яку вона так любить поговорити.

- Відповідно до статті 36 закону «Про військовий обов'язок і військову службу» військовий облік громадян України, які проживають за кордоном, не ведеться. І ніколи не вівся. Тому багато українців за кордоном не мають військово-облікових документів. Але ні їхньої вини, ні порушення закону в цьому нема. Позбавлення їх консульських послуг є абсурдним і протиправним.
- Одним з наріжних каменів нашої демократії є слова з 19 статті Конституції: «Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі,

в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України». Коли заступник міністра закордонних справ Сибіга (щойно переведений в МЗС колишній заступник Єрмака) своїм листом зупиняє надання громадянам гарантованого права на отримання українських документів чи консульських послуг, це відверта сваволя, яка порушує Конституцію і закони. Зрозуміло, що і лист Сибіги, і намагання міністра Кулеби його виправдовувати — це не самодіяльність МЗС, а забаганка особисто Зеленського. Цей стиль управління не сплутаєш ні з чим.

- Кулеба виправдовує цю сваволю посиленням на нещодавні зміни до закону про мобілізацію. Але ці зміни набирають чинності лише 18 травня. До того часу МЗС зобов'язаний діяти на основі чинного на сьогодні законодавства. Після 18 травня справді запроваджується військовий облік українців за кордоном, але реально він запрацює ще пізніше, оскільки уряд має ще визначити, як українці за кордоном можуть отримувати і оновлювати військово-облікові документи.
- Жоден закон, у т. ч. новий закон про мобілізацію, не забороняє громадянам отримувати паспорти за кордоном. Тож урядова постанова від 23 квітня, яка не дозволяє видавати чоловікам паспорти за кордоном, незважаючи на те, чи стоїть людина на військовому обліку — тим більше є протиправною і шкідницькою.

- Взагалі складно зрозуміти, яка мета військового обліку українців за кордоном і відмови у видачі паспортів чи наданні консульських послуг громадянам без чинних військово-облікових документів. Чого влада хоче досягти? Мобілізувати закордонних українців? Але ж очевидно, що служити підуть лише ті з них, хто сам цього захоче. Розіслати їм повістки до українських ТЦК і оголосити порушниками закону за неявку? Щоб що? Під час розгляду мобілізаційного законопроекту оборонний комітет спочатку врахував мою поправку, вилучивши норму про обмеження консульських послуг. Так само комітет підтримав мою поправку про відстрочку для українських студентів університетів держав ЄС, США та Канади. Бо коли кажуть, що обмеження для українців за кордоном — це про справедливість, то яка ж справедливість і яка логіка в тому, щоб давати відстрочку студентам найвідсталіших українських закладів вищої освіти, але не давати її тим, хто вчиться у найкращих університетах Європи? Втім, за кілька днів після виступу на комітеті голови фракції «Слуга народу» Арахамії обидві поправки були викинуті з тексту закону.
- Очевидно, влада прагне змусити українців чимшвидше повернутися до України. Однак результат буде прямо протилежним. Абсолютна більшість із них не кине

➡ Протиправне...стор. 15

ПОЧИНАЄТЬСЯ НАШ ШЛЯХ ДО ВІДЗНАЧЕННЯ 100-ЛІТТЯ СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

Наближаючись до знаменної віхи — 100-ліття СУМ — ми запрошуємо СУМ-івців вирушити у спільну дорогу до 2025 року. Напередодні наших офіційних всесвітніх святкувань, 2024 рік дасть нам можливість підготуватися до Ювілею через програму «Шлях до 100-ліття» та продовжувати допомагати Україні через програму «100 Дій до Перемоги».

Ці програми, які розпочнуться у травні 2024 року й триватимуть до 2025 року, обіцяють збагатити досвідом і враженнями усіх членів нашої світової СУМ-івської родини.

Ми будемо використати цю особливу річницю, щоби відзначити наші досягнення, вшанувати наших засновників, підтримати нашу батьківщину та тих, хто захищає її суверенітет — і, також, об'єднатися із нашою сумівською родиною по всьому світу, щоб відсвяткувати наші успіхи та прокласти шлях на наступні 100 років.

#СУМ100 | #СУМ100

ПРОГРАМА «ШЛЯХ ДО 100-ЛІТТЯ»

Проект починається у травні 2024 року і триватиме до кінця 2025 року
#СУМШляхДо100Ліття | #СУMRoadTo100Years

Що таке програма «Шлях до 100-ліття»?

Історична розвідка

Наша програма має на меті розглянути заснування Спілки Української Молоді, її відновлення та поширення в світі. Ми висвітлюватимемо життєпис героїв СУМ, окреслимо внесок відомих СУМ-івців, згадаємо пам'ятні всесвітні злети та вшануємо наших визначних діячів. Разом ми пройдемо наш спільний шлях — від того, де ми почали, до того, де ми сьогодні — і уявимо, куди ми прямуємо як велика СУМ-івська родина.

Захоплюючі сесії, інтерактивні медіа та подкаст

Програма «Шлях до 100-ліття» включатиме освітні сесії, інтерактивні медіа та подкаст. Незалежно від того, чи ви досвідчений виховник, чи бадьоре суменя, кожен знайде щось для себе. Ми заохочуємо усіх до активної участі, оскільки досліджуємо спадщину СУМ через захоплюючі оповіді та спільні спогади.

Зберігання спогадів СУМ

Спираючись на роботу, розпочату кілька років тому з нагоди 75-ліття СУМ в діаспорі, одним із головних елементів нашої програми буде збір історичних фотографій, які узагальнюють багату історію СУМ. Ці візуальні скарби єднають покоління, дозволяючи членству організовувати локальні збірки світлин у своїх осередках, спілкуватися з іншими осередками та робити свій внесок в наше спільне святкування.

Для кого це?

Програма «Шлях до 100-ліття» відкрита для всіх СУМ-івців — від наймолодших наших суменят, молодшого і старшого юнатства, дружинників та сеньйорів. Збираймося разом, щоб відзначити нашу спільну спадщину та вшанувати відданість і стійкість, які підтримували СУМ протягом століття.

ПРОГРАМА «100 ДІЙ ДО ПЕРЕМОГИ»

#СУМ100ДійДоПеремоги |
#СУМ100DeedsTowardVictory

Паралельно зі святкуванням 100-ліття ми запроваджуємо ініціативу «100 Дій до Перемоги».

Починаючи з травня 2024 року і до кінця 2025 року, ця програма запрошує всіх СУМ-івців — рої, дружини СУМ, осередки та СУМ-івські мистецькі групи — до спільної роботи над благодійними справами, щоб допомогти розповсюдити допомогу та зібрати кошти для України.

Що таке «100 Дій до Перемоги»?

Підтримка України

Наша місія чітка: згуртувати світову спільноту СУМ для дальшої підтримки України. За допомогою збору коштів і гуманітарної допомоги,

проведення інформаційних кампаній з поширення правди про розв'язану росією війну, ми прагнемо досягнути змін. Кожен проєкт, запропонований на місцевому рівні роями, дружинами чи осередками, потрібно буде подати до Крайової Управи вашого терену.

Ми сподіваємося, що кожен вчинок буде «маяком надії» для України та українців, демонструючи нашу непохитну відданість українській Перемозі.

Визнання та відзначення

Проекти будуть відзначені на світовому рівні особливими нагородами, на знак шани та подяки. Об'єднуючи наші зусилля, ми зміцнюємо зв'язки, які гуртують нас як СУМ-івців у всьому світі!

СВІТОВА ЗУСТРІЧ СУМ

Позначте у своїх календарях!

У липні/серпні 2025 року СУМ-івці з усього світу зберуться в Європі на свою всесвітню зустріч.

Це стане кульмінацією наших святкувань та подією, яка обіцяє товариськість, натхнення та спогади на все життя.

Слідкуйте за подробицями — це можливість, яку ви не захочете пропустити!

Відзначення в Україні

Ми плануємо відбутися в Києві спеціальні заходи з нагоди історичної дати — 100-ліття СУМ.

Місцеві відзначення

Ми працюємо з кожним тереном, щоб допомогти реалізувати місцеві заходи з нагоди 100-ліття СУМ у кожній країні.

Подальші відомості про обидві програми будуть подані впродовж наступних місяців.

Творімо історію разом шануючи наше минуле, сприймаючи наше сьогодення та будуючи яскраве майбутнє СУМ!

Відзначімо і вшануємо разом довголітню працю і багату спадщину СУМ та підготуємо основу для наступного визначного розділу в нашій славній історії!

Залишаємося з СУМ-івським привітом,

ЧЕСТЬ УКРАЇНИ — ГОТОВ БОРОНИТИ!

Світова Управа Спілки Української Молоді

БОГ ЗАХИЩАЄ НАС РУКАМИ НАШИХ ВОЇНІВ

«За всіх наших бійців, які зустрічають Великдень в окопах і на позиціях. За наших воїнів світла, які стримують демонів на всіх напрямках. За тих, хто дотримується в житті ще однієї заповіді: захищати Україну. За те, щоб усі вони повертались живими».

Президент Володимир Зеленський

Фото: «Радіо Свобода»

ПАСКИ В КОРОБКАХ ДЛЯ НАБОЇВ І ШОЛОМИ ЗАМІСТЬ КОШИКІВ

5 травня у місті Краматорськ Донецької області прихожани та військовослужбовці Збройних Сил України зібралися на Великодне Богослужіння у церкві святого великомученика Юрія Переможця (ПЦУ). Деякі військові замість великоднього кошика принесли паски в коробах для набоїв. Ці короби були придумані американцями ще в часи Другої світової війни. Також за-

мість кошиків використали балістичні шоломи. На святкове Богослужіння приїхали, зокрема, галицькі десантники та прикордонники з бригади «Помста». До причастя сьогодні допускали усіх охочих, навіть тих, хто не сповідався. Фото: Віталій Павленко «АрміяInform»

КІЛЬКОМА РЯДКАМИ

- Прем'єр-міністр Угорщини Віктор Орбан вважає, що гроші ЄС, які надають Україні, насправді мають давати Угорщині. Тому він постійно блокує виділення допомоги Україні. "Я постійно працюю над тим, щоб уникнути ситуації, коли гроші, які винні Угорщині, опиняться в Україні", — сказав угорський прем'єр.
- Папа Франциск візьме участь у зустрічі «Великої сімки», яка під головуванням Італії проходитиме з 13 по 15 червня у Борго Еньяція (Апулія).
- У росії новосибірський навчальний заклад Новоколедж, який відмовився від уроків пропаганди, оголосив про своє закриття. Це був єдиний у росії коледж, який відмовився від виправдання війни в Україні перед учнями та студентами.
- Президент Володимир Зеленський підписав указ про звільнення Іллі Вітюка з посади начальника Департаменту кібербезпеки СБУ, чия дружина під час війни купила квартиру за понад 20 мільйонів гривень.
- У швейцарському Люцерні скасували концерт російської оперної співачки Анни Нетребко, запланований на 1 червня. Представники концертної зали «KKL», в якому мав відбутися концерт Нетребко, заявили, що думки щодо політичної позиції солістки залишаються суперечливими.
- Міністерство оборони Великобританії повідомило, що у проросійських чеченських підрозділах на війні проти України перебуває близько 9,000 осіб.
- В Україні за 2023 рік кількість мільйонерів зросла на 1,200 осіб. Про це повідомив голова комітету Верховної ради з питань фінансів, податкової та митної політики Данило Гетманцев.
- Президентка Швейцарії Віола Амгерд запросила Папу Римського Франциска на Глобальний саміт миру, який відбудеться 15 й 16 червня у Бюрґенштоку.
- росія погрожує ударами по військовим об'єктам Великої Британії. Відповідну заяву оприлюднило МЗС рф у понеділок, 6 травня. До відомства викликали британського посла в москві Найджела Кейсі. Йому висловили "рішучий протест" у зв'язку з нещодавною заявою міністра закордонних справ Великої Британії Джеймса Камерона про право України завдавати ударів по території росії із застосуванням британської зброї.
- російські слідчі оголосили у розшук колишнього президента України Петра Порошенка та чинного главу української держави Володимира Зеленського в межах розслідувань "злочинів київського режиму". Таку заяву зробив речник кремля дмитро пєсков. "Наші відповідні відомства роблять те, що вони мають робити. Існує великий масив інформації, який, як ми з вами неодноразово говорили, наші слідчі збирають про "злочини київського режиму". У межах цього ведеться робота. Поки більше мені нема чого сказати", — заявив він.

Українство без Кордонів

УКРАЇНСЬКІ БІЖЕНЦІ МОЖУТЬ ПРОЖИВАТИ У НІМЕЧЧИНІ І З НЕДІЙСНИМ ПАСПОРТОМ

А в разі гострої потреби навіть отримати німецький документ для поїздки за кордон. Надання або продовження біженцям з України тимчасової посвідки на проживання в Німеччині не передбачає невідмінної наявності в них чинного паспорта, заявили у Сенаті (уряді) Берліна на запит «Deutsche Welle».

У відповіді значиться, що рішення Міністерства закордонних справ України про призупинення консульського обслуговування чоловіків-громадян України не вплине на їхній статус біженців у Німеччині. Головне, щоб німецька влада мала хоча б якусь можливість встановити особу.

Видання нагадує, що усі питання, що стосуються перебування іноземців у Німеччині, належать до компетенції саме влади федеративних земель країни.

В берлінському сенаті зазначили, що право на перебування в країні та всі пов'язані з цим можливості залишаються чинними незалежно від рішення МЗС України.

Також пояснили, що в разі відмови посольства чи консульства України видати чи продовжити паспорт тільки на підставі непройдені ним служби в армії, берлінське земельне управління у справах іноземців може видати особі проїзний документ для поїздки за кордон, що замінює паспорт.

Водночас представник берлінського сенату зазначив, що це будуть радше виняткові ситуації, оскільки правила перебування іноземців у Німеччині дозволяють імміграційним відомствам видавати німецькі документи для закордонних поїздок, якщо особа може довести наявність для такої поїздки вагомих причин.

«Відповідні клопотання про видачу німецького проїзного документа будуть ретельно перевірятися і, як правило, відхилятися», — попередив представник сенату.

Він додав, що військовий обов'язок сам по собі вважається в Німеччині цілком прийнятним громадянським обов'язком.

Ірина Знає, «Дзеркало тижня»

ГЕНЕРАЛЬНИЙ КОНСУЛ ПРОВІВ ЗУСТРІЧ З НАЧАЛЬНИКОМ ПОЛІЦІЇ ТОРОНТО

Генеральний консул України в Торонто Олег Ніколенко провів зустріч з начальником поліції Торонто Мироном Демковим – канадцем українського походження, який активно допомагає Україні та українській громаді в Канаді.

Про це генконсул повідомив на своїй «Фейсбук»-сторінці.

«Начальник поліції Торонто Мирон Демків. Канадець українського походження, активно допомагає Україні та українській громаді в Канаді.

Продуктивна зустріч. Ми обговорили потреби українських захисників, співпрацю поліції Торонто та поліції Києва.

Наші міста є містами-побратимами.

Подякував Мирону Демкову за солідарність та підтримку української боротьби проти російської агресії, розповів про мужність чоловіків та жінок, які служать в лавах національної поліції України та сил оборони і боронять нашу державу.

Під час зустрічі подарував начальнику поліції український поліцейський жетон, а він у відповідь — пам'ятний знак поліції Торонто. Ці два символи іще сильніше зближуватимуть наші міста та країни».

Фото: Олег Ніколенко / «Фейсбук»

МЕДИЧНА ДОПОМОГА З КАНАДИ

надських хірургів – Олег Анто-нишин, Тара Линн Тешіма, Леонардо да Коста Батіста, Павло Славченко, Наталія Сумало-Цап.

Високотехнологічні полімерні й титанові імпланти виготовили в Канаді індивідуально для кожного пацієнта за попереднім 3D-реконструктивним моделюванням, проведеним на етапі планування операцій. Їх установлення забезпечило реконструкцію важких каліцтв склепінь черепа, обличчя та щелепно-лицьової ділянки.

Ця співпраця відбулася за сприянням партнера – благодійного фонду «Волинь СОС Медікал», а також Владислава Малімона й, сподіваємося, продовжуватиметься надалі. У цьому зацікавлені обидві сторони, наголосив директор Волинської обласної клінічної лікарні Олександр Дудар. У час війни це особливо цінний досвід – допомогти тим, хто захищає нашу землю від ворогів. Адже лікування військових – один із пріоритетних напрямків роботи клініки.

На третій день відбулася спеціалізована конференція з презентаціями та майстер-класи зі ЦЛХ та нейрохірургії. У заході взяли участь майже 50 щелепно-лицьових та нейрохірургів з усієї України. На муляжах відпрацьовували варіанти нових оперативних втручань, щоби лікарі були готовими до складних хірургічних викликів, розповів медичний директор із питань хірургії Микола Галей. Власне, він один із організаторів цієї співпраці з боку лікарні, ознайомив з потенціалом клініки, забезпечив маршрут пацієнтів і роботу операційних залів.

Світлини Тараса Ярицького «Фейсбук» Волинської обласної клінічної лікарні

AERIAL ATTACKS: UKRAINE IS IMPLEMENTING A PLAN TO REDUCE RUSSIA’S MILITARY POTENTIAL

POSTED ON MAY 2, 2024 BY PRESSSERVICE USCC

Tatarstan, Kuban, Leningrad region... This is not a complete list of Russian territories where Ukrainian drones have recently started to fly, causing significant losses to the enemy. After all, their strikes hit both military economy facilities that provide Russia with high financial revenues and are involved in providing the Russian army with resources for combat operations (refineries, oil and gas terminals, oil storage facilities, etc.) and military targets.

◀ Aerial attacks... page 2 UE

PROFESSOR LUBOMYR LUCIUK’S LETTER TO THE EDITOR, UKRAINIAN NEWS & NEW PATHWAY

On Jeremy Appel, “My Afternoon with Ukrainian Nationalists in Edmonton,” *The Orchard*, 1 May 2024

My talk in Edmonton focused on the “crippling legacy” of Canada’s first national internment operations, the theme of a new book, *Lest They Forget*. While speaking, I advocated for the restoration of an internee cemetery, located in Quebec’s Abitibi region. The graves of over a dozen people, including several children and one man shot dead trying to escape from Spirit Lake, are found there. They remain unmarked and all but forgotten. Frankly, I’m surprised anyone claiming to be a “progressive” would mock my plea that we do something about this injustice.

The booklets I referenced detail the wartime history of the “Galicia Division” and discuss the so-called “Hunka incident.” The former is found on the website of the Ukrainian World Congress. As for Yaroslav Hunka, a Galicia Division veteran, his case is discussed in *Cui Bono?* My argument is simple. Like most Canadians, I affirm that a person is innocent until proven guilty. Given that no one has ever produced any evidence of wartime wrongdoing by Mr Hunka, he is an innocent Canadian citizen. Similarly, *Progress Report’s* Duncan Kinney, whom the Edmonton Police charged with vandalism for allegedly defacing monuments located in a cemetery and on private property, remains innocent until found otherwise. When Duncan gets his day in court we’ll see where the evidence points.

I also spoke about how David Pugliese, an *Ottawa Citizen* reporter, having chosen not to heed my advice and read *Enemy Archives: Soviet Counterinsurgency Operations and the Ukrain-*

ian Nationalist Movement (McGill-Queen’s University Press, 2023), nevertheless published an article citing Lev Golinkin, who, while also never having read the book, felt comfortable misrepresenting its contents – *The Orchard’s* Jeremy Appel has now joined them. Serious people prefer book reviews written by individuals who have read what they are commenting on.

Whether Mr Golinkin’s writing reflects prejudice is a matter of opinion, I suppose, but I think the following quotations from an article by Vladislav Davidzon, published in *The Tablet* (11 July 2023), are telling. Writing as “one Ukrainian Jew to another,” Mr Davidzon observed: (*emphasis added*):

“*The Forward* debases its proud historical legacy of anti-authoritarianism by publishing such nonsense. The article in question by Mr. Golinkin represents a rehashing of his numerous previous interventions in the debate. *I only wish that he knew what he was talking about.* What makes his argument worth engaging with is that *similar beliefs remain widespread among a swath of post-Soviet emigres who are older than 50*, at the same time as they are becoming commonplace among a segment of the American progressive left.”

This “open letter” also notes: “...it is important to understand the origin of the appetite for *The Forward’s* fearmongering about Ukrainian neo-Nazis. *The constant stream of articles by people like Mr. Golinkin is a market response to Americans’ ceaseless demand for garbage to feed the hunt for imaginary Nazis.* As a Jew who was born in Ukraine but one who has not, to the best of my knowledge,

ever returned to the country in the 30-plus years since his family immigrated to America, Golinkin has almost certainly not put in the necessary effort to understand for himself the radical and remarkable changes that have swept over his ancestral land.”

Finally, Davidzon adds: “Thus, I rather pity Mr. Golinkin than dislike him. *His unrelenting search for followers of the Ukrainian interwar integralists is the politics of the post-Soviet Jews of the generation of my parents and grandparents. He is far too young to be consumed by these sorts of fantasies, but he is being rewarded by a bonkers progressive left that worships Soviet-era communists but sees Nazis under every bed.* Yet his fears—which I have empathy for as a fellow Jew—are his own and should not be projected outward. So, I humbly beseech you Mr. Golinkin, as one Ukrainian Jew to another: Man up and face your fears. But do so without needlessly disgorging them onto other people in the midst of a war of existential survival.”

I remember when self-styled Ukrainian Canadian “progressives” adorned their “labour temples” with portraits of Stalin. In those days the editors and writers of *The Jewish Daily Forward* (as that newspaper was then called) found apologists for Stalinism to be just the opposite of “progressive.” Nowadays, *The Orchard’s* claim about providing “news and analysis from an unabashedly progressive perspective” is likewise risible. Evidence-based writing is always preferable to yellow journalism, even if some scribblers pretend to be “progressive.”

Professor Lubomyr Luciuk,
1 May 2024

THE PETRO JACYK 2024 POST-DOCTORAL FELLOWSHIP AT THE CENTRE FOR UKRAINIAN CANADIAN STUDIES, UNIVERSITY OF MANITOBA

Initiated in 2021, the objective of the Fellowship is to support one of the most promising junior scholars studying Ukraine/Ukrainian Canadians and thereby to advance understanding of Ukrainian politics, history and society at the Centre for Ukrainian Canadian Studies (CUCS). The center take pride in serving as a resource center for those interested in Ukrainian Canadian studies and strengthening the relationship between the university and the greater community.

The Petro Jacyk Post-Doctoral Fellowship is open to recently awarded PhDs who will be involved in both research and teaching capacities.

The Fellow will spend most of the Fellowship period at the University of Manitoba, based at the Centre for Ukrainian Canadian Studies. The Fellow is expected to complete a year-long research project on any Ukrainian Canadian or Ukrainian topic, culminating in a full, publishable report and present at least two public lectures related to the research. While in tenure at the program, the Fellow will teach a one 3-credit course in Ukrainian Canadian Studies or Ukrainian language, culture, politics and will publish at least two newspaper articles at the Ukrainian Winnipeg or other local magazines.

Dr. Oksana Klymenko is the Petro Jacyk 2024 Post-Doctoral Fellow at the Center for Ukrainian Canadian Studies at the University of Manitoba and a Senior Lecturer at the History Department at the National University of Kyiv-Mohyla Academy.

She was a visiting scholar at Stanford University, the Ukrainian Research Institute at Harvard University, and the Institute for Human Sciences in Vienna. Her primary research interests concern the Ukrainian history of the 20th century, memory studies, and gender studies.

This year she is working on her research project “Ukrainian Displaced Women in Austria: Activities, Rights and Responsibilities”. The research will present the results of interviews with Ukrainian women who moved to Austria in 2022 due to the Russia's full-scale invasion of Ukraine. Oksana Klymenko will write her paper on this topic and give a public lecture at the University of Manitoba.

Also, this year she will complete her monograph about the production of the “Soviet version” of the history of the Dnipro Hydroelectric Station (DniproHES, Zaporizhzhia) in the 1930s. This study is interdisciplinary and focuses on the soviet techniques of constructing collective and individual memory, the role of propaganda in USSR of the interwar period, and the formation of the New Man/Woman image.

AERIAL ATTACKS: UKRAINE IS IMPLEMENTING A PLAN TO REDUCE RUSSIA’S MILITARY POTENTIAL

➔ From page 1 UE

Ukrainian drones will fly beyond the Urals

From January to April of this year alone, 48 facilities were damaged by Ukrainian airstrikes. Since January 2024, Ukrainian drone strikes have hit at least 29 oil, gas, and metallurgical facilities, oil terminals, and storage facilities; at least 19 military and defense facilities, including airfields in Russia. The geography of these strikes is expanding. From the border regions of Kursk, Belgorod, and Bryansk, Ukrainian drones began to fly further into Russia. In particular, on January 21, an oil and gas terminal in the Leningrad region was hit at a distance of more than 1,000 kilometers, and on April 2, an enterprise in Elabuga (Tatarstan), where Russian-Iranian Shahed drones are assembled, was hit. And this, the Ukrainian Defense Forces assure, is not the limit: the range of Ukrainian drones will potentially increase to 3,000 kilometers in the near future, allowing them to hit targets beyond the Urals.

At the same time, the frequency and number of drones used are also steadily increasing. According to the Russian Ministry of Defense, on April 5, the night of the attack on Russian airfields in Morozovsk and Yeysk, Ukrainian special services used at least 53 drones at once. In total, over the past four months, Ukraine has used 8 different unmanned aerial vehicles, including 2 jet aircraft.

The ability to launch such “swarms” of drones depends on their production, which is steadily increasing. Thus, in 2023, the level of UAV production and deliveries in Ukraine increased more than 120 times, and this is part of a larger military effort to develop and produce drones aimed at closing the gap with Russia’s strike capabilities. Currently, there are at least 10 Ukrainian manufacturers that successfully produce medium- and long-range UAVs. Last November, it was reported that one of them launched mass production of a kamikaze drone with a range of 1,000 kilometers.

The Ukrainian government expected to launch the production of more than 10,000 medium-range drones and more than 1,000 drones with a range of more than 1,000 kilometers this year. Already in February 2024, Minister of Strategic Industries Oleksandr Kamyshyn announced that Ukraine had caught up with Russia in the production of UAVs, which are similar in characteristics to the Russian-Iranian Shahed.

“Ukraine has a plan aimed at reducing the potential of the Russian Federation, which covers the aggressor’s military industry, critical military targets, airfields, enemy command and control points, etc.”

Defense Intelligence Chief of Ukraine, Kyrylo Budanov told The Washington Post after the strike on the airfield in Dzhankoy.

According to the intelligence chief, the transfer of the war to Russian territory directly affects the situation on the Ukrainian front. Budanov also noted that Ukraine is planning new drone attacks, as well as cross-border

attacks by Russian volunteers operating inside Russia with the support of the DIU, to demonstrate Putin’s inability to defend his territory.

Challenges for Russian air defense

Strikes deep into Russian territory are becoming a serious problem for the Russian authorities. First of all, because of the direct damage they cause to oil and gas industry facilities, the defense industry, and military targets. For example, as a result of strikes on Russian refineries, the loss of capacity of Russian refineries is 10% or more compared to last year. As a result of the attack on April 5 on the Russian military airfield Morozovsk in Rostov region, where frontline bombers Su-27 and Su-34M were based, which the Russian Aerospace Forces use to drop CABs on the positions of the Armed Forces and frontline cities, at least 6 enemy aircraft were destroyed.

However, the Kremlin is now facing another equally acute problem related to the location of its air defense systems. Russia’s size has long been its strategic advantage, as Ukraine did not have the forces and means to strike targets more than 100-160 kilometers from the border. With the scaling up of the number of drones and their maximum flight range, Ukraine is countering the increased use of drones with Russian strategic depth. As a result, the size of Russian territory is turning from an advantage to a disadvantage, increasing the risk of hitting new targets in other regions of the European part of Russia.

This is due to the fact that it is quite problematic to cover such a territory with the air defense systems available in Russia. Currently, more than 50

Pantsyr air defense systems are used to protect against UAV attacks. After the intensification of attacks on refineries, Russia raised the issue of installing electronic warfare systems at industrial facilities, primarily at the expense of their owners, as the required number of SAMs is not enough to cover all such critical enterprises. Russia is also currently creating mobile air defense groups, similar to the Ukrainian ones, which will be armed with ZU-23-2 anti-aircraft guns on trucks and heavy machine guns on pickup trucks. However, all these efforts will not be able to fully counteract drones effectively, as already noted, due to the large dispersion of air defense facilities in Russia. As a result, the Russian leadership may face a choice: to protect the air over military formations along the occupied territory of Ukraine or to additionally protect its own infrastructure in Russia.

It is worth recalling that at the beginning of the year, the Kremlin already had to move air defense systems to Moscow and Crimea from other regions of Russia, including at least the Far East. And, probably, even earlier, S-400 air defense systems were transferred from the Kaliningrad region to replace the losses of such systems in the war in Ukraine.

Such a stretch of Russian air defense systems affects not only the protection of objects in the sky, but also the cover of targets in the air, which without these systems become defenseless. It is worth mentioning here the massive downing of Russian Su-34 bombers in early 2024, when 13 aircraft were shot down. Another significant blow was the downing of two Russian A-50U long-range radar detection aircraft and an IL-22 airborne control center. On April 19, 2024, for the first time

since the full-scale invasion, a Russian Tu-22M3 long-range strategic bomber carrying X-22 cruise missiles was destroyed, as well as the missiles themselves. The aircraft was hit by a Ukrainian air defense missile at a distance of 300 km from Ukrainian border.

“Derussification” of Crimea

We assume that a certain number of SAM systems have already been moved from the TOT of Ukraine to the Russian Federation and remained without cover. Over the past week alone, 4 facilities behind enemy lines in the occupied territories were hit. Among them is the headquarters of the “Centre” military group in Luhansk. Among other things, as a result of a successful operation by the Armed Forces of Ukraine under the command of Oleksandr Syrskyi, the airfield in Dzhankoy in Crimea was attacked, where, according to the DIU, 4 S-400 launchers, 3 radar stations, an air defense control center, and air-space surveillance equipment “Fundament-M” were destroyed. For the first time in a long time, the strike was carried out with seven missiles of the MGM-140 ATACMS tactical missile system, which the United States handed over to Ukraine in the amount of 20 pieces with a cassette warhead in the autumn of 2023. With the adoption of a new \$60 billion military and financial assistance package by the US Congress in April 2024, it is safe to say that there will be more such strikes.

In general, Crimea has become a special target for air strikes on critical facilities for Russia. Since the beginning of the year, at least 6 military targets have been hit on the peninsula. Among them: The 222nd communication center of the 31st Air Defense Division, the underground command post and communication center of the Saki airfield, the radar base of the Belbek airfield, the main special communications center of the Russian Black Sea Fleet, and the previously mentioned airfield in Dzhankoy. The strikes occur despite the fact that Russia pays special attention to the defense of the peninsula, both in the air and on the water, but this still does not help the occupiers.

The systematic activity of the Ukrainian Armed Forces in this area is an integral part of the de-occupation of southern Ukraine and Crimea. And the tactic of “a thousand cuts”, which Ukraine uses when striking at Russian territory, significantly weakens the enemy’s defense potential.

With such attacks, Ukraine is clearing the battlefield for the use of Western F-16s. At the same time, by striking deep into Russia, the Ukrainian Armed Forces are “stretching” Russian air defenses capabilities. Under these conditions, Kyiv is fighting for a window of opportunity before the enemy can increase the protection of its targets with electronic warfare and form enough mobile fire groups that can be effective against drones. This window of opportunity must be seized, and it is a signal to Ukraine’s partners to speed up military assistance to give Ukraine an advantage.

A Ukrainian UJ-22 drone at the airfield. Photo: dev.ua

PRESSSERVICE USCC

ЦИРК ДЛЯ ПАПИ: ЯК РОСІЙСЬКА ОМБУДСМЕН ВІДВІДАЛА СІЗО В МАРІУПОЛІ

Нещодавно на прохання кардинала Ватикану дитячий омбудсман рф львова-белова, на яку Міжнародний кримінальний суд у Гаазі видав ордер на арешт, відвідала СІЗО в окупованому Маріуполі, де утримують українських підлітків.

Радила покаятися

Днями стало відомо, що уповноважена російського президента за питань дотримання прав дитини марія львова-белова здійснила візит до Маріупольського СІЗО. За інформацією пропагандистських ЗМІ, вона зробила це на прохання кардинала Ватикану Матео Дзуппі, який влітку минулого року відвідував Київ і Москву "в рамках миротворчої місії".

Нагадаємо, що в липні 2023-го посланець Папи мав окрему зустріч з дитячою омбудсманкою рф, незважаючи на те, що на неї тоді вже був виписаний ордер у Гаазі за підозрою у тяжкому злочині — депортації українських дітей. На цей момент особливо звертали увагу італійські ЗМІ. Проте жодну зі сторін зустрічі цей факт нібито не турбував.

"Ми виконуємо свою роботу відкрито та послідовно. Я впевнена, що любов є милосердям і християни допоможуть у діалозі та взаєморозумінні", — заявила після спілкування з представником Ватикану львова-белова.

Невідомо, чи ще торік влітку вона пообіцяла кардиналу відвідати українських підлітків в СІЗО окупованого Маріуполя, чи про це домовилися нещодавно. Але це сталося: омбудсманка побувала в ізоляторі, де тримають неповнолітніх українців.

"марія львова-белова відвідувала неповнолітніх, які були затримані ФСБ рф за звинуваченням в екстремізмі.

Слід зазначити, що наразі кількість неповнолітніх ув'язнених у Маріупольському СІЗО збільшилася з моменту окупації міста. Зараз там перебуває 43 неповнолітні особи (деякі з них вже засуджені і чекають етапування), з них 12 підозрюють у вчиненні "злочинів" проти окупаційної влади. Львову-белову під час цього візиту супроводжував керівник окупаційної Федеральної служби з виконання покарань (ФСИН — аббревіатура російською — ред.) рф олександр силаев", — повідомила Східна правозахисна група.

Візит відбувався наступним чином: спочатку, приблизно за тиждень, ФСИН отримала перелік тих, кого саме буде відвідувати львова-белова. А за три години до прибуття її ув'язнених, по дві людини, розподілили по підготовлених камерах. Але камер на всіх не вистачило, тому деякого приводили до навчального класу. Загалом вона мала зустрічі з шістьма особами. Спілкування з ув'язненими тривало 40-50 хвилин, враховуючи пересування по СІЗО.

"Під час розмови марія львова-белова радила ув'язненим неповнолітнім визнати провину і попросити пробачення. Також вона запевняла, що їх використали та про

них забули. Тобто, перед спілкуванням у СІЗО так званого дитячого "омбудсмена" проінструктували, що потрібно говорити неповнолітнім, звинувачуваним за політичною статтею. Сподіваємось, що коли буде виконаний ордер на арешт Міжнародного Кримінального Суду, який торік отримала львова-белова, вона поводитиметься саме так, як радила неповнолітнім ув'язненим в окупованому Маріуполі", — підсумували правозахисники.

Звичайно ж, під час цього візиту відбулася фотосесія, "картинки" з якої розмістили російські та деякі закордонні ЗМІ.

Без матраців і телевізора

Цей "цирк" можна було б списати на некомпетентність і відсутність необхідних знань у омбудсманки країни-агресора, адже за фахом вона — диригент естрадного оркестру. Утім, візит до маріупольського СІЗО органічно вписується в діяльність цієї фігурантки справи МКС, коли зло для дітей називають добром.

"Якби російська федерація була правовою державою, то для омбудсмана прописані усі норми і правила, у тому числі й відвідування місць

позбавлення волі. Взагалі існують загальні стандарти роботи уповноваженого з прав людини. Розкажу, як колишній український омбудсман Людмила Денісова відвідувала такі заклади. Загалом це відбувається так: приїжджає омбудсман, нікому нічого не повідомляє. А за національними законами вона має право безперешкодного доступу до таких об'єктів. Там вона каже, що хоче побачити, де і як відбувають покарання певні особи. І її туди ведуть. Потім вона просить забезпечити їй конфіденційне спілкування, що виконується", — каже правозахисник Павло Лисянський.

Він звертає увагу на порушення, які можна побачити навіть на фото: львову-белову супроводжував начальник ФСИН окупованої території; на фото видно, що матраців на нижніх полицях немає, не видно речей і телевізора — так ув'язнені не живуть.

"Я неодноразово бував у Маріупольському СІЗО, тому знаю, як там все виглядає. Крім того, те, що вона говорила, критикуючи Україну, закликаючи покаятися, — то не робота омбудсмана, бо фактично вона підміняла собою прокурора і слідчого. Пригадую, як ми з Людмилою Денісовою в березні 2022 року прийшла до російських військовополонених в одне з Київських СІЗО, там ніяких хизувань не було. Вона просто представилася, запропонувала тим, хто хоче передати інформацію родичам про те, де вони перебувають, можуть дати їй їхні номери телефонів. Все було спокійно і просто. Так і має бути", — зазначив Лисянський.

Щодо того, чи дійсно Ватикан сприймає за чисту монету цю гру на публіку, правозахисник вважає, що та інформація, яку отримує Папа

Римський, доходить до нього у спотвореному, не правдивому вигляді. Та все одно, крім російських картинок, Ватикан проінформують про те, що візит львової-белової до маріупольського СІЗО відбувся з "деякими особливостями".

Скільки українських дітей відбувають покарання в рф, невідомо. Але про те, що їх вивозять в росію, кажуть навіть посадові особи країни-агресора.

"У доповіді уповноважена з прав дитини російської федерації повідомляє, що росія за 2022 рік вивезла з України понад 700 тисяч українських дітей. Під виглядом "добрих справ", евакуації чи відпочинку росія вивозить українських дітей на територію російської федерації чи тимчасово окупованого Криму. Жертвами депортації стають як вихованці інституційних закладів, так і діти, яких сиротами зробили військові країни-окупанта. Також вивозять і тих, у кого є родинні зв'язки на території України. У доповіді також подається кількість дітей вивезених і влаштованих у прийомні російські сім'ї з тимчасово окупованих територій України (Донецької, Луганської, Херсонської, Харківської і Запорізької областей). Вкотре наголошую, що такі дії — злочин, наші діти мають повернутися на рідну землю", — зазначив український омбудсман Дмитро Лубінець.

Він запевнив, що така політика стосовно українських дітей є складовою геноциду нашої нації, порушує міжнародне гуманітарне право, а саме Женевську конвенцію та Конвенцію ООН про права дитини. Це кричуще порушення прав дітей, які стають заручниками країни-агресора.

Галина Гірак,
«Кореспондент»

ЧОРНОБИЛЬ МАВ СТАТИ ПРОМОВИСТИМ ЗАСТЕРЕЖЕННЯМ. Мав стати, але, на жаль, для росіян не став

Майже чотири десятиліття минуло з часу аварії на Чорнобильській АЕС, яка стала найбільшою техногенною катастрофою ХХ століття. Тоді, у 1986 році, радіоактивним цезієм було забруднено 3/4 території Європи. 8,5 мільйона людей одразу після катастрофи отримали значні дози опромінення, майже півмільйона з них померли від наслідків впливу радіації. Згубні плоди цієї катастрофи люди відчують на своєму здоров'ї й досі, страждаючи від онкологічних та інших важких

захворювань внаслідок радіаційного забруднення середовища.

Водночас непокоїть інша, не менш масштабна і дуже реальна загроза. Під час повномасштабної війни, яку веде проти нашого народу росія, ми молимо Бога про те, щоби не трапилася найбільша техногенна катастрофа вже ХХІ століття. Бо рф — держава-терорист — окупувала, замінувала і погрожує катастрофою найбільшій у Європі і третій у світі за сукупною потужністю Запорізькій АЕС. Не лише погрози, шантаж і залякування використовує росія — вона бездумно продовжує свої об-

стріли й атаки дронами у критичній близькості від ядерних об'єктів, поруч з іншими українськими атомними електростанціями, постійно загрожуючи всьому світові глобальною катастрофою.

Нічого не навчила їх минула трагедія. Чорнобиль мав стати промовистим застереженням від наслідків нехтування Божими заповідями, неповаги до життя, недбалості і безвідповідальності, брехні і замовчування правди, ілюзій вседозволеності і уявного всесилля. Мав стати, але, на жаль, для росіян не став. Ба більше, нині цей тиран, відчувши смак безвідповідальності і безкарності,

погрожує вже всьому світові.

Ми повинні попередити весь цивілізований світ про непоправне лихо від злих і хворобливих задумів росії та про можливі катастрофічні наслідки для всього людства. Маємо закликати міжнародну спільноту дієво протистояти кремлівському тирану, його послідовникам і виконавцям злочинних наказів людононенависницької ідеології «руського міра». Ця ідеологія несе пряму загрозу, зокрема у ядерну, не лише Україні, а й всьому світові.

Боже, допоможи нам зупинити це зло і захисти дітей Твоїх!

Митрополит Епіфаній, «Х»

МАЕСТРО КОШИЦЬ, О. АНДРІЙ ТРУХ ТА БЕЗСМЕРТНА «ЧЕРВОНА КАЛИНА»

Машерують Стрільці Січовії у кривавий тан,
Визволяти наших українців з московських кайдан...

Від 24 лютого 2022 року, відколи московська орда знову віроломно напала на мирні села та міста України, пісня «Ой у лузі червона калина...», одна з перших стрілецьких пісень, яка бере свій початок ще від часів козацтва, набула популярності не лише в Україні, а й у всьому світі. Пісня завжди була могутньою зброєю українців у боротьбі з віковичними ворогами і продовжує бути такою й сьогодні, у XXI столітті. Після поразки визвольних змагань «Червона калина» із колишніми вояками легіону Українських Січових Стрільців (УСС) знайшла й дорогу за океан.

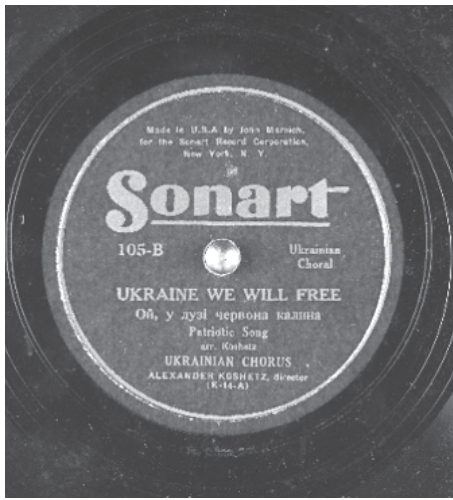
У 1933 році за океан виїхав і колишній стрілець легіону УСС, ієромонах Чину Святого Василя Великого (ЧСВВ) Андрій-Григорій Трух, автор останніх трьох строф пісні «Ой у лузі червона калина...» (детальніше про пісню та її творців можна дізнатися за посиланням: «ЦВІТ ЛЮБОВИ ДО ВКРАЇНИ, ЦВІТ “ЧЕРВОНІЙ”, “ЦВІТ КАЛИНИ”»: <http://stattitablohy.blogspot.com/2024/02/blog-post.html>, а також у газеті “Гомін України”. № 10, 12 березня 2024).

Заокеанські українці зберегли для нащадків і для нашої історії не лише пам’ять і творчу спадщину о. Андрія Труха. У несприятливих умовах воєнного часу, незважаючи на розбіжність поглядів та інші труднощі, вони доклали всіх зусиль для того,

щоб записати українські пісні на платівки. Запис було здійснено за порадою і за сприянням українського бізнесмена Мирона Сурмача, власника української книгарні «Сурма» у Нью-Йорку, яку вважали «неофіційним центром українців», і також завдяки маестро Олександр Кошицю, який свого часу часто відвідував цю книгарню.

У той час, коли було надзвичайно важко знайти співаків, Кошицеві з великими труднощами вдалося зібрати хор, записати 27 українських народних пісень, і цим, на його думку, «спастися від загибелі», хоч «одну краплину безодні цілого океану нашої пісні». 10 платівок українських пісень було записано у фірмі Сонарт, менеджером якої був Іван Марсич – Sonart Record Corporation; Product Manager – John Marsich (М. Сурмач. Історія моєї «Сурми»: Спогади книгаря. Н-Йорк: Сурма, 1982. – С. 85-87).

Серед записаних – легендарна стрілецька пісня «Ой у лузі червона калина...» (Ukraine We Will Free) у майстерній обробці Кошиця для чоловічого хору. Додавши цьому твору поліфонічного звучання, він і довершив музичну основу автора мелодії Степана Чарнецького. На платівці не вказані імена авторів слів та музики, лише напис – патріотична пісня. Відомо, що цю пісню маестро виконував ще під час подорожі з

Українською Республіканською Капелою країнами Європи (ДИНАМІКА СВІТОВОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО ПОЛЯ У ДОЛЕНОСНІ МИТТЄВОСТІ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ УНІВЕРСУМ ДІЇ НАЦІОНАЛЬНИХ ПІСЕННИХ БРЕНДІВ: <http://conference.nbuv.gov.ua/report/view/id/1595>).

Оцифрований аудіозапис пісні «Ой у лузі червона калина...» є у вільному доступі за посиланням: Ukraine We Will Free: https://archive.org/details/78ukraine-we-will-free_ukrainian-chorus-alexander-koshetz-koshetz_gbia0095068b

Платівка із записом пісні «Ой у лузі червона калина...» – Ukraine We Will Free.

Вслухаючись у мелодію та слова забороненої десятиліттями пісні, тремтить не лише українське серце. Вона звучить як джерело віри, як пульс миру, який чути на всій планеті.

Вона хвилює і зігріває душі тих, кому вона вже знайома, і тих, хто почув її вперше.

Американська серія платівок українських пісень, у якій «зафіксовано зразки майже всіх родів нашої пісні», вийшла у 1944 році під назвою Hear, Ukraine sing – «Слухай! Україна співає».

При кінці 1940-х років, уже після смерті Олександра Кошиця, фірма Сонарт перевидала серію українських пісень під тією ж назвою. Послухати весь альбом, і «Червону калину», можна також у YouTube за посиланням: Hear, Ukraine sing: Rus'-Ukrainian 33 1/3 rpm recordings, late 1940s. SONART 131. Hear Ukraine Sing–Alexander Koshetz: https://www.youtube.com/watch?v=wtgq_SEfoVQ

Важливо відзначити, що перший аудіозапис пісні «Ой у лузі...» за океаном було здійснено у 1925 році Михайлом Зазуляком, українським артистом нью-йоркського оперного театру «Метрополітен-опера». Пісня у виконанні М. Зозуляка доступна у YouTube (Ой у лузі червона калина. Запис 1925 року (перший запис). Гімн Українських січових стрільців та УПА: <https://www.youtube.com/watch?v=UFYSUtl4gV0>).

Хоч життєві дороги світлої пам’яті Олександра Кошиця та о. Андрія Труха ніколи не перетнулися, але їхні тіла знайшли вічний відпочинок неподалік канадського міста Вінніпег.

Галина Кравчук, Вінніпег, Канада

В’їзд на цвинтар Пресвятої Родини (Holy Family Cemetery, 4355 Main St., West St. Paul, MB) та могила о. Андрія-Григорія Труха, ЧСВВ (фотознімки автора).

Загальний вигляд склепу (мавзолею) на цвинтарі Глен Іден (Glen Eden Memorial Gardens, 4477 Main St, West St. Paul, MB) та стела, у якій захоронена труна з тілом Олександра Кошиця (фотознімки автора).

НАЙБІЛЬШЕ В СВІТІ ГОТОВІ ВОЮВАТИ ЗА СВОЮ КРАЇНУ САУДИТИ І ВІРМЕНИ. УКРАЇНЦІ ПЕРШІ СЕРЕД ЄВРОПЕЙЦІВ

Найменше готові брати до рук зброю громадяни Італії та Японії.

Для українців готовність воювати за свою країну є найвищою серед європейських країн. Зокрема, готові захищати державу 62%, що майже удвічі більше за тих, хто не готовий, а таких 33%, йдеться в спільному соціологічному дослідженні Групи «Рейтинг» та інституту досліджень «Gallup International».

Соціологи зазначають, що найбільшу готовність воювати за свою країну за умов війни продемонстрували респонденти з країн Азії.

Так, найвищий рівень готовності воювати за власну країну у жителів Вірменії та Саудівської Аравії – їх показники складають відповідно 96% та 94%. Доволі високий рівень готовності захищати продемонстрували жителі таких країн як Азербайджан, Грузія, Афганістан, Індія та Пакистан.

«Дзеркало тижня»

98-РІЧНІЙ ЖІНЦІ, ЯКА ПІШКИ ВИЙШЛА З ОКУПОВАНОЇ ЧАСТИНИ ОЧЕРЕТИНОГО, КУПЛЯТЬ БУДИНОК

Співзасновник «Монобанк» Олег Гороховський заявив, що 98-річній Лідії Степанівні, яка самотужки пройшла близько десяти кілометрів з окупованої частини Очеретиного на підконтрольну територію України, куплять будинок.

«Терпиш, терпиш, терпиш емоційно все це, намагаєшся робити те, що маєш, і те, що можеш, а потім читаєш таку історію, і все це виривається назовні. Ця бабуся, яка цілий день ішла під ворожими обстрілами — чорт, ну як же це можливо.

Ці огидні істоти будуть вічно горіти в Пеклі».

Монобанк купить Лідії Степанівні будинок і вона в ньому обов’язково доживе до того моменту, коли ця гидота зникне з нашої землі.

Слава Україні!», — написав він у «Telegram».

29 квітня у Національній поліції розповіли, що Лідія Степанівна протягом дня йшла до української території після того, як росіяни знищили будинок, який жінка будувала власними руками. 98-річна українка пересувалася на двох палицях, без води та їжі. «Я ту війну пережила і цю війну переживаю. Залишилася без нічого. Але я своєю Україною на ногах вийшла», — розповідала вона членам евакуаційного екіпажу «Білий Янгол».

Надвечір військові помітили жінку та передали її підрозділу Нацполіції, який займається евакуацією українців з прифронтових територій. Лідію Степанівну відвезли до притулку, де надали необхідну допомогу.

Фото: «Зміна»

«Все буде Україна» і «Telegram» ОГО

ВОЛОДИМИР В'ЯТРОВИЧ. ПРОТИПРАВНЕ І ШКІДНИЦЬКЕ РІШЕННЯ

➔ Закінчення з стор. 7

роботу, навчання, дружин, дітей чи батьків, щоб поїхати в подорож в один кінець в Україну прямо зараз. Ми можемо ставитися до цього як завгодно, але слід розуміти, що саме так і буде. Якщо власна держава не надаватиме громадянами ні паспортів, ні консульських послуг, дискримінуватиме студентів європейських університетів за сам факт навчання за кордоном, сприятиме підігріванню гейту проти цих людей в Україні, це зменшить число бажаючих повернутися в Україну й після війни.

- «От і чудово! Хай там і лишаються!» Коли зустрічаю таку реакцію, розумію, що люди, які перебувають в епіцентрі демографічної катастрофи, не зовсім усвідомлюють її масштаби і важливість боротьби за повернення кожної людини. Очевидно, що повернути людей можна лише через заохочення, а не через гейт, погрози й обмеження в правах. В 2023 році в Україні народилося лише 180 тисяч дітей, а померло майже 600 тисяч людей. Додайте до цього триваючий виїзд людей, перш за все жінок і дітей, з країни, і ви зрозумієте, що йдеть-

ся про стрімке вимирання України. І от замість того, щоб заохочувати максимальні зв'язки закордонних українців з батьківщиною, боротися за повернення після війни людей з європейською освітою і знанням іноземних мов, Україна відштовхує їх в обійми інших держав, які для вирішення власних демографічних проблем з радістю дадуть українцям не лише роботу й освіту, але й громадянство.

- Відмова держави видавати паспорти чи надавати консульські послуги власним громадянам є зневагою до демократії й прав людини. Такого не робить жодна цивілізована держава. Та що там цивілізована – навіть росія такого не робить. Єдиний, хто зробив щось подібне – Лукашенківська білорусь. Таке мавпування тоталітарних практик, помножене на деморалізацію наших співгромадян, які є головним рушієм акцій на підтримку України – прямий шлях до погіршення ставлення до нашої держави на Заході, а відтак і зменшення рівня підтримки, від якого критично залежить наше виживання.

То хто ж від цього виграє? Лише росія. Лише нашому

ворогу на руку і розкол між українцями за будь-якими лініями, і обмеження в правах частини українських громадян, і зниження рівня міжнародної підтримки України, і демографічна катастрофа, яка чудово вписується у їхні плани знищити українців як націю.

Фото: «ЄС»

«УКРАЇНА НЕ БУДЕ ПРИМУСОВО ПОВЕРТАТИ ЧОЛОВІКІВ 3-ЗА КОРДОНУ»

Україна не буде примусово повертати чоловіків призовного віку 3-за кордону, заявила віцепрем'єрка з питань євроінтеграції Ольга Стефанішина.

«Україна ухвалила закон про мобілізацію, і ми маємо розуміти, в якому обсязі ми можемо замінити хлопців на фронті. Йдеться про потенціал мобілізації – облік й інформацію. І це першочергова мета нашого рішення», – заявила вона в інтерв'ю «DW».

Від 23 квітня МЗС України обмежило надання консульських послуг чоловікам віком 18-60 років за кордоном, включно з оформленням заявок на отримання закордонних паспортів та їхню видачу. Як пояснили в міністерстві, це пов'язано з ухваленням Верховною Радою закону про мобілізацію, який набуде чинності 18 травня 2024 року.

Рішення у зовнішньодипломатичному відомстві назвали тимчасовим кроком, «обумовленим необхідністю вирішення питань щодо військового обліку громадян мобілізаційного віку, які перебувають за кордоном». Відновити надання послуг обіцяють після набуття чинності законом, але з урахуванням його вимог.

У Польщі й Литві, зокрема, підтримали ідею повернення Україні чоловіків мобілізаційного віку, але механізмів наразі немає.

«Радіо Свобода»

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
п'ятниця - 9 AM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM
вівторок - 1 PM*

OMNI - BC
неділя - 8 AM
вівторок - 10 AM*
п'ятниця - 2 PM*

*Повторення

**ПІСНЯ
УКРАЇНИ**

**РАДІОПРОГРАМА
SONG OF UKRAINE**

З понеділка до п'ятниці
7:30 вечора
на хвилі 1320 AM

В прямому ефірі
www.cjmr1320.ca

ОГОЛОШЕННЯ

Тел.: (416) 516-2443
Факс: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com

Driving Road to Professionalism

BOOK NOW!

Driving Fundamentals & Basics
Upgrades in today
Controlled automotive
environment

Order Online at:
[Amazon.ca](https://www.amazon.ca)
Stefan T. Sobolewski:
905-385-8332
or send an email:
stefan.sobolewski.driving@gmail.com

ПОСТУП
українська радіопрограма
Щонеділі 9-10 год. вечора
на хвилях FM 88,9
у прямому ефірі

www.cirvfm.com

Новини з України та світу
Інтерв'ю та дискусії

Замовляйте у нас музичні вітання

Слухайте і підтримуйте нас!
Розрахунковий рахунок #43282
у кредитовій спілці Будучність

Керівник і ведуча - Любомира Матвіяс

Steve M. Woloshyn
Sales Representative

Office: 905-565-9200
Fax: 905-565-6677 Cell:
416-823-5551

7045 Edwards Blvd.
Suite 401 Missis-
sauga, ON L5S 1X2

www.SteveWoloshyn.com
Email: swoloshyn@trebnet.com

**FRIENDS OF UKRAINE
DEFENSE FORCES**

DONATE TODAY

**Будьмо в
КОНТАКТ-і**

**ONTARIO: Thursday at 10:00 PM
Sunday at 3:00 PM
Tuesday at 8:00 AM**

ALBERTA: Sunday at 10:00 AM

British Columbia: Sun 11:00 AM

Next GEN!

ON: Thu at 11:00 PM, Sat at 9:30 PM, Sun 4:00 PM

AB: Thu at 1:30PM, Sat. 1:30 PM BC: Sat at 11:00 AM

ALBERTA KONTAKT: AB: SUN 3:00 PM, Mon 8:00, Tue 3:00 PM

ON: TUES 7:00 AM BC: SAT 15:00

STUDIO@KONTAKT.CA

Купівля та продаж нерухомості !

- Професійна допомога при купівлі та продажі будинків, квартир, бізнесів
- Допомога в отриманні mortgage
- Безкоштовні консультації

БОГДАН ПОПОВИЧ
Sales Representative

E-mail: bpopovych@trebnet.com

(Not intended to solicit agencies of any kind)

Cell: (416) 882-3490

Spring Blooms

Особливі відсотки

5.15%*
9 місяців

4.00%***
12 місяців

NEW MONEY ONLY

***Grow your savings
with BCU!***

Завітайте до відділу Кредитової Співки Будучність або на сайт bcufinancial.com.

Rates are annual and subject to change. Offer valid from July 21, 2023. *Terms and conditions apply: 5 year open fixed-rate term only; OAC; detailed terms and conditions available upon request. We reserve the right to change, extend, or withdraw this offer at any time.

* Terms and conditions apply: 9-month term only; NEW and EXISTING money; includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from May 7, 2024. Rates are annual and subject to change.

** Terms and conditions apply: 12-month term only; NEW money only; includes Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from May 7, 2024. Rates are annual and subject to change.

Дирекція УНО Канади:

Президент УНО Канади Юрій Ключас
Віцепрезидент-Захід Олена Шиян
Віцепрезидент-Схід Андріян Коврига
Національний секретар Іван Москалик
Скарбник Михайло Калимін

**ЩИРО ВІТАЄМО З
ВЕЛИКОДНІМИ
СВЯТАМИ!**

**Від імені Організації Українок
Канади ім.Ольги Басараб
вітаємо всю українську громаду
з Воскресінням Христовим!
Нехай передзвін великих
дзвонів принесе нам всім лише
благі вісті, нехай серця
наповнюються радістю, нехай
тверда віра допоможе нам
подолати труднощі і досягти
миру і процвітання в Україні і
цілому світі.**

**ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!**